ఏప్రిల్ 2005

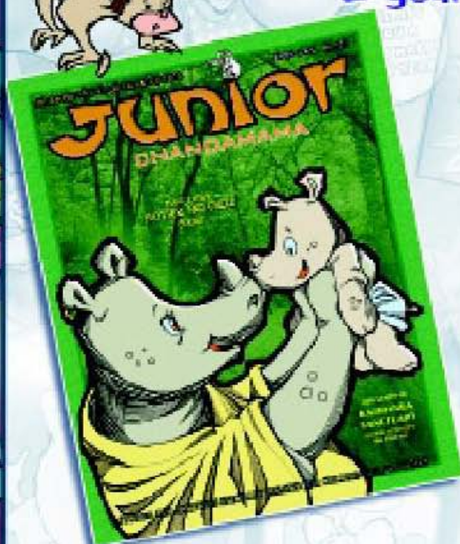
Rs. 12 /-

చందమామ

జీ-మేన్
సాహసకృత్యాలను
ఈ సంచికలో చదవండి

G-man

JUNIOR CHANDAMAMA completes 2 years in April 2005

Here's a special ANNIVERSARY offer!

Pay only Rs. 120 (for 12 issues) and save Rs. 24

Offer closes on May 1, 2005

If you are a subscriber, you can avail of the concession for a GIFT Subscription

---

SUBSCRIPTION FOR JUNIOR CHANDAMAMA

☐ Please enrol me as a new subscriber for **Junior Chandamama** in English

☐ I am a subscriber(Subscription No: ....); I would like to take out a GIFT Subscription.

My name / My friend's name : ....

Home address : ....

.... PIN CODE : ....

I am enclosing DD / M.O. Receipt No. .... issued by ....

P. O. for Rs 120.00

Signature

ATTACH THIS LABEL ON THE FIRST COPY

This is a GIFT copy with love from ....

.... **Town / City** ....

C M Y K

చందమామ సంపుటి: 112 ఏప్రిల్ 2005 సంచిక:4

ఈ సంచికలో...

* మనిషికి శాపం! ...07
* చెరపకురా చెడేవు! ...10
* భారత దర్శిని ...25
* చందమామ కబుర్లు ...30
* ఆండ్రోమేనియా 1వ భాగం...31
* తెలివిగల కోడలు! ...43
* ధ్రువీకరణ పత్రం ...48
* పాఠకులకు కథల పోటీ ...49
* అపాత్రదానం ...50
* పిల్లను తెచ్చిన ధనరాసి ...59
* ఆర్య -22 ...63
* మానవ నిర్మిత మహాద్భుతాలు ...67
* విజ్ఞానం ... వినోదం ... వికాసం ...68
* ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...70

ఈ నెల విశేషాలు

భల్లూక మాంత్రికుడు-18 ...13

రసరాజు - రసికరాజు! (బే.క) ...19

మితిమించి తిన్న దేవుడు! ...26

విష్ణు కథ-16 ...53

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy $2
Annual subscription $20

Remittances in favour of Chandmama India Ltd.
to
Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097
E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900

ఇండియాలో బుక్‌పోస్ట్ ద్వారా రూ. 144.00

చందా డబ్బు డిమాండ్ డ్రాఫ్టు ద్వారాగానీ, మనిఆర్డర్ ద్వారాగానీ 'చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్' పేరిట పంపండి.

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

పరిమళించిన మానవత్వం!

ప్రకృతిలోని జీవరాశులను పరికించినట్లయితే, ర˘ఱద ష్ట్యు - అవన్నీ గుంపులు గుంపులుగానే నివసించడం గమనించవచ్చు. పక్షులు బారులు బారులుగా ఎగురుతాయి; జంతువులు మందలు మందలుగా తిరుగుతాయి. ఆ మాటకొస్తే మనిషి కూడా ఏకాకిగా మనుగడ సాగించడం లేదు. అది సాధ్యం కూడా కాదు. అందుకే సంఘజీవి అయిన మనిషి పరస్పర అవసరాలను తీర్చుకుంటూ, కలిసికట్టుగా జీవనయానం సాగిస్తూ పురోగమిస్తున్నాడు. మరీ ఏదైనా విషాద దుర్ఘటన, విపత్తు వాటిల్లినప్పుడు బాధితులను ఆదుకోవడంలో సాటి ప్రజలందరూ ఒక్కసారిగా ముందుకు రావడం ముదావహమైన విశేషం!

మూడు నెలల క్రితం, భారతదేశం ఘోరమైన సునామీ ప్రళయ తాండవాన్ని చవిచూసింది. కాలివేలికి దెబ్బతగిలితే కళ్ళనుంచి నీరుకారినట్టు, చేయి ఆదుకున్నట్టు - దేశ ప్రజలందరూ కంట తడిపెట్టారు; బాధితులకు చేతనైన సాయం చేయడానికి స్నేహహస్తం అందించారు. ప్రభుత్వాలు విరాళాలకోసం విజ్ఞప్తులు చేశాయి. వార్తా పత్రికలు, టీవీ సంస్థలు విరాళాలు ప్రకటించడంతో పాటు సహాయ నిధుల సేకరణకు పూనుకున్నాయి. ప్రభుత్వం చేపట్టిన సహాయక చర్యలతో పాటు, ప్రభుత్వేతర సంస్థలు, విద్యాసంస్థలు, సేవాసంస్థలు బాధిత ప్రాంతాలకు తమ తమ కార్యకర్తలను పంపి సాయమందించాయి.

ఆ సమయంలో యావత్భారతదేశం ఒకేవ్యక్తిలా స్పందించి, విషాద దుర్ఘటనానంతర సమస్యలను సొంతవనరులతోనే పరిష్కరించుకోవడానికి దృఢనిర్ణయం తీసుకున్నది. ప్రజల ఐకమత్యం, వారిలో పరిమళించిన మానవత్వం, ప్రభుత్వ దృఢసంకల్పం ద్వారానే ఇది సాధ్యమయింది! హఠాత్తుగా వాటిల్లే ప్రకృతి వైపరీత్యాల విషాద పర్యవసానాల నుంచి కాపాడే శక్తి, మానవత్వంగల మనుషులకు ఉందని చాటిన అరుదైన సంఘటన ఇది. మునుముందు మన ప్రజలు కనబరచగల ఐకమత్యానికీ, మానవత్వానికీ శుభారంభంగానే దీనిని చందమామ విశ్వసిస్తున్నది!

సంపాదకుడు : **విశ్వం**

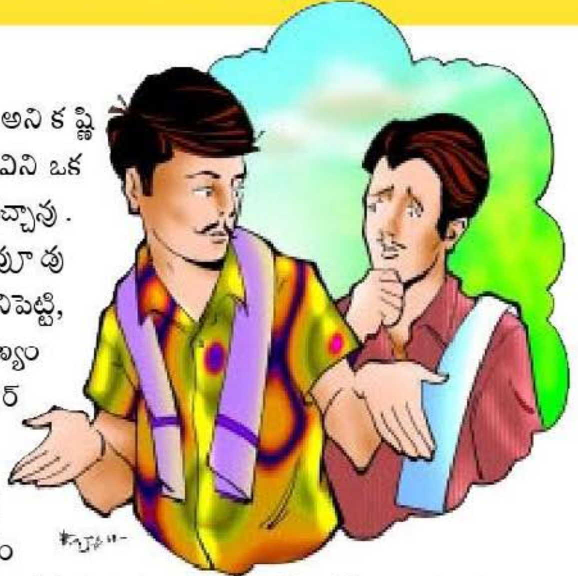
Visit us at : http://www.chandamama.org

పాఠకులకు కథల పోటీ (సేప్టేంబర్)

ఉత్తమ బహుమతి పొందిన ముగింపు!

అసలు దొంగలు:

‘‘తాళం చెవిని ఎక్కడ దాచావు?’’ అని క ష్ణ కుమార్ అడిగిన ప్రశ్నకు, ‘‘తాళం చెవిని ఒక చోటి ను ంచి వేరొక చోటికి వూ ర్చు స్తూ వచ్చాను . అయి నా, ఫలితం వూ త్రం శూ న్యం. వూ ధు సార్లు నేను తాళం చెవి దాచిన చోటు కనిపెట్టి, దాన్ని తీసు కుని దొంగలు తవు నైపుణ్యం ప్రదర్శించార్ు,’’ అన్నాడు రాంకువూ ర్ విచారంగా.

‘‘వు రి వాళ్ళ్ళు బీరు వా తలు పులు తెరిచి దొంగతనం చేస్తారని అను వూ నం ఉన్నా, ఎందు కలా మొద్దు నిద్రపొయ్యా మో నీపేృవు త్తు వు ందు చల్లారా ఏం?’’ అని అడిగాడు క ష్ణకువూ ర్ నవ్వుతూ .

‘‘నాకూ అదే అను వూ నంగా ఉంది. అలా చేసినవారిని గు ర్తించాను కూడా,’’ అన్నాడు రాంకువూ ర్.

‘‘వు రి, అలాంటి వారిపేృపొలీసు లకు ఫిర్యాదు చేసి, పొ్యు న సొవు్ము ను రాబట్టు కోవచ్చు కదా?’’ అని అడిగాడు క ష్ణకువూ ర్.

‘‘ఆ పని మీదే ఇప్పుడు వెళుతున్నాను. అలా దొంగతనానికి పాల్పడింది వేరెవరో కాదు. వారం రోజుల నాడు కొత్తగా వంటపనికీ, ఇంటి పను లకూ చేరిన రవు ణవు్మ, దాని భర్త గోవిందయ్య,’’ అన్నాడు రాంకువూ ర్.

వై కాటి సు భాషిణి డాటరాఫ వి.శ్రీనివాసు లు
ఫేజ్స్టేషన ఎదు రు గు ండా, పొదలకూరు - 524 345
నెల్లూరు జిల్లా (ఆం.ప్ర)

మనిషికి శాపం!

పట్నం వెళ్ళిన తన కొడుకు ప్రతాపుడు, చీకటి పడిన తర్వాతగాని రాడనుకున్న అతడి తల్లి జయమ్మ, సూర్యాస్తమయం కాకుండానే తిరిగి రావడం చూసి, "ఈ రోజు అరటిగెల త్వరగా అమ్ముడు పోయినట్లుంది!" అన్నది.

ప్రతాపుడు కష్టజీవి. ఇంటి వెనక మురుగు నీరు పారేచోట అరటి మొక్కలు నాటాడు. ముదిరిన అరటిగెలలు పట్నం తీసుకువెళ్ళి సంతలో అమ్మితే, ఎంత లేదన్నా గెలకు వంద రూపాయలు వస్తాయి.

ప్రతాపుడి భార్య విమల, భర్తకోసం మంచి నీళ్ళు తీసుకు వచ్చి, "పిల్లల బడి జీతాలు రేపు కట్టాలట!" అన్నది.

"అలాగా! ఎన్నో నెలలుగా కష్టపడి పెంచిన అరటిగెల అమ్ముడు పోయినా, ఆ డబ్బు అనుభవించే ప్రాప్తంలేని బతుకు. అంతా నా ఖర్మ!" అని విసుక్కుంటూ, అరటిగెల అమ్మగా వచ్చిన డబ్బు విమల చేతిలో పెట్టాడు ప్రతాపుడు.

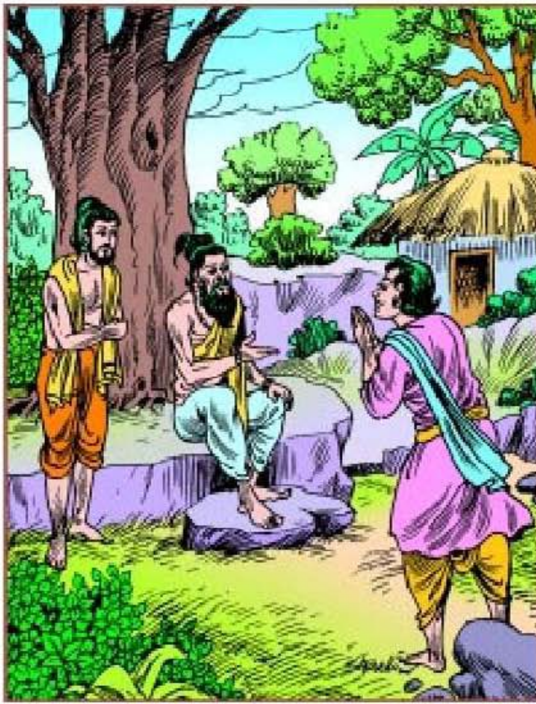
"అంతలా చిరాకు పడితే ఎలారా?" అన్నది జయమ్మ.

"లేకపోతే నాన్న చేసిన పనికి ఆనంద పడాలా?" అన్నాడు ప్రతాపుడు కోపంగా.

ఆ మాటలకు జయమ్మ తెల్లబోతూ, "పదేళ్ళ క్రితం పోయిన మీ నాన్నను, ఇప్పుడు ఆడిపోసుకుంటున్నావు దేనికి?" అని అడిగింది.

ప్రతాపుడు కొద్దిసేపు మౌనంగా ఊరుకుని, "అమ్మా, జరిగిందేమిటో నీకు తెలియంది కాదు. నాన్న స్నేహితుడు నరసింహం పదిహేనేళ్ళ క్రితం, ఇక్కడి పొలాలు అమ్మేసుకుని పట్నంలో వ్యాపారం పెట్టి, నాన్నను కూడా రమ్మన్నాడు. నాన్నకు పుట్టిపెరిగిన ఊరు వదలడం ఇష్టంలేదు. ఇప్పుడు మనకు మిగిలింది నాలుగెకరాలు. దాని మీద వచ్చే ఆదాయంతో ఐదుగురం బతకాలి. నాన్న కూడా వ్యాపారంలో దిగితే ఎంత బాగుండేది!" అన్నాడు.

మాచిరాజు కామేశ్వరరావు

భార్య సలహా నచ్చిన ప్రతాపుడు, ఆ మర్నాటి ఉదయమే ఋషీశ్వరుడి ఆశ్రమానికి వెళ్ళాడు. ఋషీశ్వరుడు, ప్రతాపుడిని చూస్తూనే, ''ఏం, నాయనా, అలా విచారంగా ఉన్నావు?'' అని అడిగాడు నవ్వుతూ.

ప్రతాపుడు తన పరిస్థితి చెప్పుకుని, ''మీ భక్తుడు గోవిందం ఒకప్పుడు, మా ఊరివాడే. ఆయన తండ్రి అతడికి లక్షల ఆస్తిపాస్తులు ఇచ్చాడు. మా నాన్న నాకు ఇచ్చింది ఏపాటి! నాకు నా జీవితం మీద రోతపుడుతున్నది,'' అన్నాడు ఆవేశంగా.

ఋషీశ్వరుడు చిన్నగా నవ్వి, ''జీవితంలో హెచ్చుతగ్గులు సహజం. కాలప్రవాహంలో మార్పులు అనివార్యం. అయినా, మీ నాన్నగారు ఇచ్చిన తరగని ఐశ్వర్యాన్ని నువ్వు గుర్తించలేకపోతున్నావు. అదే నీ ఆరోగ్యం! నువ్వు కష్టపడతావు. కడుపునిండా తింటావు. ఇంట్లో అందరూ నిన్ను అభిమానిస్తారు. దానికి మించిన భాగ్యం లేదు. అయినా, నీలో ఈ అసంతృప్తి, నీ మిత్రుణ్ణి చూశాకే గదా కలిగింది? అంతకు ముందు సుఖంగానే ఉన్నావు. నిజానికి అతణ్ణి గురించి తెలుసుకుంటే, నీలో అసూయ కారణంగా కలిగిన అసంతృప్తి కలిగేది కాదు,'' అన్నాడు.

దానికి జయమ్మ నిట్టూర్చి, ''బావుంది! ఆ పైవాడు ఎవరికి ఎంత రాస్తాడో, అంతే దక్కుతుంది,'' అన్నది.

''అలా వేదాంతం చెప్పకు. ఆ నరసింహం కొడుకు గోవిందం, నా ఈడు వాడే. ఎంత సుఖంగా ఉన్నాడు! పట్నానికీ, మన ఊరికీ మధ్యనున్న అడవిలోని ఋషీశ్వరుడిని దర్శించడానికి గుర్రపు బగ్గీలో వెళుతూ, నడిచి వస్తున్న నన్ను బగ్గీలో ఎక్కించుకున్నాడు. వాడి వైభోగం చూస్తుంటే నా గుండె రగిలిపోతోంది,'' అన్నాడు ప్రతాపుడు కోపంగా.

కొడుకు కోపం చూసి జయమ్మ మరి మాట్లాడలేదు. ఆ రాత్రి విమల, ''మీరు కూడా వెళ్ళి ఆ ఋషీశ్వరుడిని చూడకూడదా? ఆయన కనికరిస్తే, మన జీవితాల్లో ఏమైనా మార్పు రావచ్చు,'' అన్నది భర్తతో.

''గోవిందం భోగభాగ్యాలతో హాయిగా ఉన్నాడు. అతడికేం కొరత?'' అని అడిగాడు ప్రతాపుడు.

''అయితే విను! గోవిందంలో ఐశ్వర్యం తెచ్చే అన్ని వ్యాధులూ, ఈ వయసుకే తిష్ఠ వేశాయి. కోట్లు ఉండి ఏం లాభం! తీపి తినాలంటే చక్కెర వ్యాధి, ఉప్పు తినాలంటే రక్తపు

పోటు . నాలు గదు గు లు వేయు నీయు కుండా ఆయూ సిం. వీటికితోడు వ్యాపారంలో తట్టుకో లేని పోటీ నిద్రలేకుండా చేస్తోంది. వు ందు ల కోసిం, వు నశ్శాంతి కోసిం తరచూ ఇక్కడికి వస్తూంటాడు ,'' అన్నాడు బు షెశ్వరు డు .

''అలాగా!'' అంటూ ఆశ్చర్యపోయూ డు ప్రితాపుడు .

బు షెశ్వరు డు ఒక ´ణం అగి, ''కావా లంటే నిన్ను ´ణాలలో కోటీశ్వరు ణ్ణి చేయు గలను. ప్రశాంతమైన ఇప్పటి జీవితమే చాలో, వు నశ్శాంతి లేని కోటీశ్వరు డి జీవితం కావాలో, న్వే నిర్ణయిుంచు కో,'' అంటూ ప్రితాపుడి తలవీు ద చేయి పెట్టాడు . ఆ వెంటనే ప్రతాపుడి కళ్ళు మూతలుపడినై.

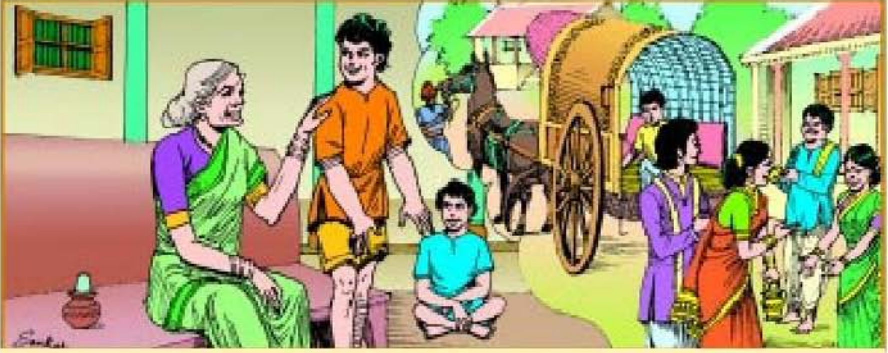
ప్రితాపుడు బ్రహ్మాండమైన భవనంలో హంసితూ లికాతల్పం వీు దపడ్డ కునిమన్నాడు . ఇంటినిండా సేవకులు . ఎదు ట పిళ్ళా, పించ భ´్యపిరవూ న్నాలూ . అయిు నా, ప్రితాపుడు ఆయూ సింతో లేవలేక పోయూ డు . సేవకులను గట్టిగా పిలవడం కూడా సాధ్యపడలేదు . అతి ప్రయు త్నం వీు దలేచి కూర్చుని, నేల వీు ద కాలుమోపి ముందుకు అడుగు వేయుబో యిు న వాడలాగే పడిపోయూ డు . అలా పడి పోయిు నవాడు భార్యనూ , తల్లినీ పిలుస్తూ వాళ్ళ, సేవకులను పిలవసాగాడు .

ఆ వెంటనే ప్రతాపుడు, ''వద్దు! వద్దు! నాకీ జీవితంవద్దు!'' అని అరు స్తూ కళ్ళు తెరి చాడు . ఎదు రు గా బు షెశ్వరు డు వు ంద హాసిం చేస్తూ, అతడికి కనిపించాడు . ''నాకళ్ళ తెరిపించారు , స్వావీు ! కోటీశ్వరు డి బాధలు నాకు వద్దు. నన్ను కంటికిరెప్పలా చూసుకునే భార్య, వు త్యాల్లాంటి ఇద్దరు పిల్లలు , నా వీు దే ప్రాణాలు పెట్టుకుని బతికే తల్లి. నాకేంలోటు ?'' అన్నాడు ప్రితాపుడు .

''సింతోషిం, నాయు నా! తృ ప్తి, ఆరోగ్యం, ఆనందం–ఇవి వు నిషికి చాలా వు ఖ్యం. అవి మూటే కోట్లరూ పాయు లతో పనిలేదు . వు రొక సింగతి; వు నిషికి అసూ యు శాపిం వంటిది. నీ వి త్రు డు గోవిందంను చూ శాకే అది నీలో తలెత్తింది. అసింత ప్తికిలోన యూ యమూఇప్పుడది తొలగి పోయిు ంది. ఇక నీ ఇంట్లో ఆనందం వెల్లివిరు స్తుంది, వెళ్ళరా!'' అని ఆశీర్వదించాడు బు షెశ్వరు డు .

ప్రితాపుడు , బు షెశ్వరు డి పాదాలకు నవు స్కరించి, సింతోషంగా ఇంటికి తిరు గు ప్రయూ ణవు యూ డు .

చెరపకురా చెడేవు!

పిల్లలందరూ యథాప్రకారం రాత్రి భోజనాలు పెందలాడే ముగించి, "కథ చెప్పు, బామ్మా!" అంటూ సావిత్రమ్మ బామ్మ చుట్టూ చేరారు. అప్పుడు రఘు అనేవాడు, "బామ్మా! మా మామయ్య నాన్నతో మాట్లాడుతూ, 'చెరపకురా చెడేవు, అంటారే, అలాంటి ప్రాయశ్చిత్తమే చలపతికి జరిగింది' - అంటూ ఏమిటేమిటో చెప్పాడు. చెరపకురా చెడేవు అంటే ఏమిటి, బామ్మా!" అని అడిగాడు.

బామ్మ, రఘు కేసి ఆప్యాయంగా చూస్తూ, "ఒరే, నువ్వింత చిన్న వయసుకే, అలాంటి మాటలు జ్ఞాపకం పెట్టుకోవడం మెచ్చుకోదగిందేరా. చెరపకురా చెడేవు అన్న కథే చెబుతాను," అంటూ ప్రారంభించింది:

పూర్వం ముంగిపూడిలో కేశవయ్య అనే రైతుండేవాడు. భార్యా, నలుగురు పిల్లలూ, తల్లీ, తండ్రీ - ఇదీ కేశవయ్య సంసారం. కేశవయ్య కుటుంబంలో ప్రతి ఒక్కరూ ఏదో రకంగా సంసారం కోసం శ్రమించేవారే కావడం చేత, బ్రతుకులు సజావుగా సాగిపోసాగాయి. కేశవయ్య ఎదురిల్లు వరదయ్యది. అతడికి ఒద్దికగా సాగిపోయే కేశవయ్య సంసారాన్ని చూస్తే, ఎప్పుడూ దుఃఖమే. వరదయ్య పెద్ద కూతురు సీత, కేశవయ్య పెద్ద కూతురు లక్ష్మి ఒకే ఈడు వాళ్ళు. కాలం గడిచి లక్ష్మి, సీత పెళ్ళీడు కొచ్చారు.

ఇలా ఉండగా, ఒకనాటి ఉదయాన్నే కేశవయ్య ఇంటి ముందు ఖరీదైన గుర్రపు బగ్గీ ఆగింది. అందులోంచి కేశవయ్య దూరపు బంధువులైన మాధవయ్య, భార్యా పిల్లలతో సహా దిగాడు. మాధవయ్య ఆరేడేళ్ళ కిందట ఒకసారి ఎందుకో సకుటుంబంగా వచ్చి కేశవయ్య ఇంట్లో రెండు రోజులు ఉన్నాడట! ఆ రెండు రోజుల్లోనూ కేశవయ్య కుటుంబీకుల బ్రతుకు తీరు ఆయన్ను చాలా ఆకర్షించింది. ముఖ్యంగా, చలాకీగా తిరుగుతూ అన్ని పనులూ చాకచక్యంగా చేస్తున్న లక్ష్మి, ఆయనకూ, ఆయన భార్యకూ కూడా చాలా

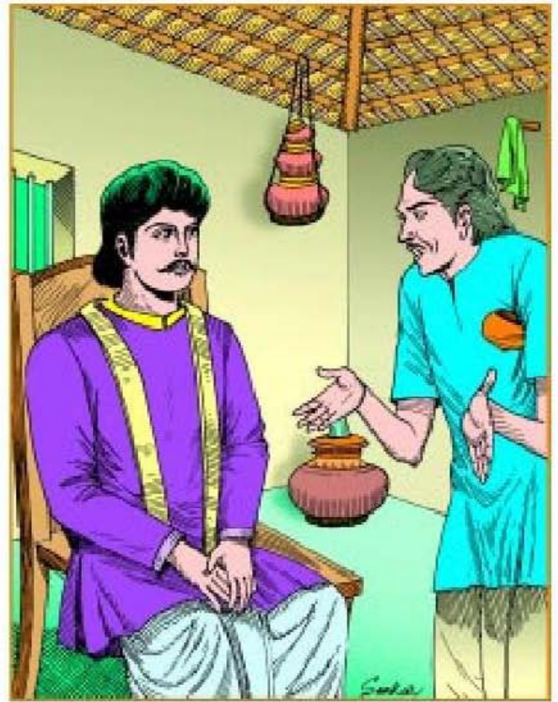
నచ్చింది. లక్ష్మిని తవు ఇంటి కోడల్ని చేసి కోవాలని వాళ్ళు ఆనాడే అను కున్నారట! ఇప్పిడు వచ్చింది ఆ పినివే దే!

కానీ కట్నం లేకుండా లక్ష్మి లాధికారు ల ఇంటి కోడలవబోతు న్నదని వినేసరికి, ఎదు రింటి వరదయ్య కళ్ళు భగ్గున వు ండాల్లు. వెంటనే ఏం చెయ్యాలో నిశ్చయించుకున్న వరదయ్య, నవ్వుతూ వెళ్ళి మాధవయ్యను పిలకరించి, ఆయు నను తన ఇంటికి తీసి కు వచ్చాడు.

ఆయు నతో ఎంతో అభివూ నం నటిస్తూ వర దయ్య, ''మాధవయ్యగారూ! గిట్టక చెబు తు న్నా నను కోకండి. లక్ష్మి వు ర కుదనవు ంతా వే డి పింథు చందం! ఆ పిల్లకు వుూర్ఛరోగం మున్నది. పిల్లరోగాన్ని కప్పిపుచ్చి పేళ్ళి చేయు యూలన్నది వాళ్ళ ఆలోచన. పేళ్ళయ్యు తే రోగం తగ్గుచ్చునని వైద్యుడు చెప్పాడట!'' అన్నాడు.

ఈ వూ టలు వూ ధవయ్య వక్షనుగా విని, గంభీరంగా తలపంకించి లేచి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ తర్వాత సాయు ంత్రానికే వూ ధవయ్య కుటు బం తిరు గు ప్రియా ణం కట్టింది. అయ్యు తే, సంబంధం కోరివచ్చిన వూ ధవయ్య, అలా తిరిగిపోవడానికి వరదయ్యే కారకుడై మాటాడని ఊహించిన వ్యక్తి ఒకడు న్నాడు. అతడు వరదయ్య పొరు గు నే మూడే దేవయ్య. ఈ దేవయ్యకు ధనాశమెండు. వరదయ్య ఓర్వలేని తనాన్ని తవు కు అను మూా చేసి కుని, అతడి న్ను ండి డబ్బులాగాలని పిథకం వేశాడు.

పిథకం ప్రికారం వరదయ్యతో ఒంటిగా కబు ర్లకు దిగిన దేవయ్య, ''ఏవి టో, లక్ష్మికి

గ్రు ప్పెట్లో తేలిగ్గా చిక్కిందను కున్న అద ష్టిం, ఇట్టె చేజారి పోయింది. అన్నట్టు .... మన సెత విషియు ంలో నాకు తెలిసీన కుర్రాడొకడు న్నాడు. వాడి పేరు గోవిందం. గోవిందానికి తల్లి తప్పి ఎవరూ లేరు. అతడి అవ్వమ్మ ల ల ఆస్తికి యు జవూ ని. వు నవడు సొంత పెట్టుబడితో ఏదైనా వ్యాపారం చేస్తూ సమర్థు డనిపించు కుంటే, తన ఆస్తీ ఇస్తానంటు న్నది. గోవిందుకు ప్రయోజకత్వం అయితే వుంది గాని, పేట్టు బడికి లేదు. అంచేత పిదివేల రూ పాయు లు కట్నంగా తీసి కుని పేళ్ళాడి, ఆ డబ్బుతో వ్యాపారం ప్రారంభించాలని ఆలో చిస్తున్నాడు,'' అని చెప్పాడు.

అవ్వమ్మ ఇవ్వను న్న ఆస్తీతో లాధికారి కాబోతు న్న వాడు పిదివేల కట్నానికే చవగ్గా దొరు కుతాడనేసరికి వరదయ్యకు ఆశ కలి

గింది. అతడు వారం తిరక్కుండా, దేవయ్య ఇంట్లోనే రహస్యంగా నెతకు పేళ్ళి చూపులు జరిపించాడు. గోవిందం, నెతను చూస్తూనే ఇష్టపడి, తన వేలి ఉంగరం తీసి నెతకు కానుకగా ఇచ్చాడు. వరదయ్య మహదానంద పడుతూ, గోవిందం కోరిన పేళ్ళి కట్నం పదివేల రూకలూ ఎంచి అతడికిచ్చాడు. గోవిందం ముహూర్తం నిశ్చయించి తెలియ జెయ్యమని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

గోవిందం వెళ్ళిన మూడవ రోజు ఉదయం పట్నం నుంచి వచ్చిన మాధవయ్యతో కలిసి, కేశవయ్య, వరదయ్య ఇంటికి వెళ్ళాడు. కొద్ది సేపు మాటలు అయ్యాక మాధవయ్య నవ్వుతూ, "ఏం, వరదయ్యా, గోవిందంతో నెత పేళ్ళి ఎప్పుడు?" అంటూ ప్రశ్నించాడు.

ఊహించని ఆ ప్రశ్నకు వరదయ్య తెల్ల బోయాడు. మాధవయ్య చిన్నగా నవ్వి, "నువ్వి చ్చిన పదివేలూ పంచుకోవటంలో వాటాలు కుదరక గోవిందం, దేవయ్య కొట్లాటకు దిగారు. సమయానికి నేనటుగా వెళుతూ విషయం ఆరా తీశాను. గోవిందం పట్నంలో పెద్ద మోసగాడు. దేవయ్య, అతడి సహాయంతో నిన్ను మోసం చేసి, నీ దగ్గర నుంచి డబ్బులాగాడు. వాళ్ళిద్దరూ ఇప్పుడు కారాగా రంలో ఉన్నారు," అన్నాడు.

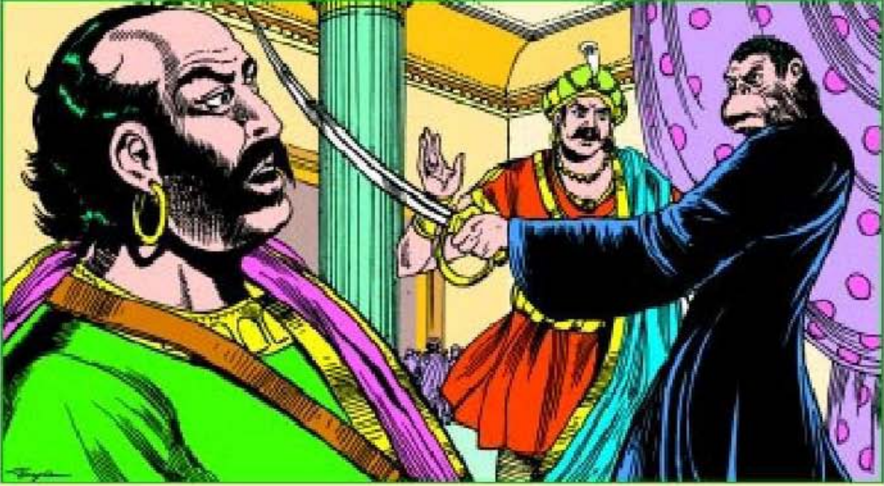
వరదయ్య అవమానంతో తలవంచుకు న్నాడు. మాధవయ్య, "ఇప్పుడు చెప్పు, వరదయ్యా! లక్ష్మికి మూర్ఛ రోగం ఉన్నదని నువ్వు, నాతో అన్న మాట నిజమేనా?" అని అడిగాడు. వరదయ్య, "కాదు, అది నేను కల్పించి చెప్పిన అబద్ధం," అంటూ గొణిగాడు.

"అందుకు తగిన ప్రాయశ్చిత్తం జరిగింది, వరదయ్యా. చెరపకురా చెడేవు – అంటారే, అదేమిటి. ఇక నుంచైనా, ఇరుగు పొరుగు పిల్లల మనసులో ద్వేషభావం రాకుండా తగు జాగ్రత్త పడు," అంటూ మాధవయ్య హెచ్చ రిస్తున్నట్టు, వరదయ్య భుజం తట్టాడు.

కథ ముగించిన బామ్మ, "పిల్లలూ, చూశారా! మోసపు మాటలతో ఇతరులకు హాని చేయాలనుకున్న వరదయ్య, తనే మరొక మోసకారి వలలో చిక్కి డబ్బు నష్టపోవడమే కాక నవ్వులపాలయ్యాడు. అందువల్ల, మనం అలాంటి మోసపుటాలోచనలకు దూరంగా ఉండాలి," అన్నది.

"అలాగే, బామ్మా!" అంటూ పిల్లలంతా ఆనందంగా చప్పట్లు చరిచారు.

భల్లూక మాంత్రికుడు

18

[మాయా మర్కటుడు, నగరానికి రానున్న ప్రమాదాన్ని గురించి జితకేతరాజును హెచ్చరించాడు. దాడివస్తున్న వాళ్ళలో రాక్షసుడు కూడా ఉన్నాడని వింటూనే, రాజు జితకేతుడు మాయా మర్కటుణ్ణి ప్రధాన మంత్రిగా నియమించాడు. దాంతో ఆగ్రహం చెందిన మంత్రి జీవగుప్తుడు, మర్కటుడిపై కత్తి దూశాడు. మర్కటుడు ఒడుపుగా కత్తి లాక్కుని, తన కత్తిని జీవగుప్తుడి పైకి ఎత్తాడు. -తరవాత]

మాయా మర్కటుడు కత్తిని మంత్రి జీవగుప్తుడి పైకి ఎత్తటం చూస్తూనే, సభలో హాహాకారాలు బయలుదేరినై. రాజు జితకేతుడు ముందుకు వచ్చి, మర్కటుడి చెయ్యి పట్టుకుని, "మర్కటామాత్యా, తొందరపడకు! సభాభవనంలో నెత్తురు చిందటం, రాజ్యానికి కీడు కలిగిస్తుంది. పైగా, నేను జీవగుప్తుడికి శిరశ్ఛేద శిక్ష విధించాను. దానిని అమలు చేయవలసినవాడు నగర ప్రధాన తలారి," అన్నాడు.

రాజు ఇలా అనగానే మాయా మర్కటుడు కత్తిని ఒరలో పెడుతూ, జీవగుప్తుడితో, "ఓయీ, పాతామాత్యా, ప్రస్తుతానికి బతికి పోయావు. తక్షణం రాజ్యం విడిచిపో," అన్నాడు పళ్ళు కొరుకుతూ.

జీవగుప్తుడు, మర్కటుడు కిందపడవేసిన తన కత్తిని తీసుకుని, ఒరలో పెడుతూ, కోపంగా రాజుకేసి, మర్కటుడికేసి ఒకమారు చూసి, "రాజుగారేమో నాకు శిరశ్ఛేద శిక్ష వేశామంటున్నారు; ఈ మర్కటుడు దేశం విడిచి పొమ్మంటున్నాడు," అని సభలో ఉన్న వాళ్ళకేసి తల తిప్పి, "మత ప్రముఖులారా! నేనిప్పుడేం చేయాలి?" అని అడిగాడు.

సిభలోని వాళ్ళకు రాజాజ్ఞను బలపిరచాలో, కొత్తగా వు ంత్రి అయ్యి న వు ర్కటు డి వూ టకు అమతానాలో తోచక గజిబిజి పిడు తు న్నంతలో సావు ంతరాజు స్రూ ర్యభూ పితి, జితకేత రాజును నవు స్కిరించి, "వు హారాజా! నాబర్ స్రూ ర్యభూ పితి. ఈ జీవగు ష్ఠిణ్ణి ప్రిస్తి తానికి ˇవు ంచి వదిలెయ్యండి. వీ నగరం వీ దికి దాడివస్తి న్న వాళ్ళలో, ఉదయ గిరి రాజు ధు ర్ము ఖు ధు కూడా మన్నాడు. వు ంధు నగరర ˇణకు తగిన ఏర్పాట్లు చేయు ండి,'' అన్నాడు.

రాజు జితకేతు ధు, ధు ర్ము ఖు డిబర్ వింటూనే ఉలిక్కిపడి, కొంచెం దూరంగా నిలబడిమన్న నగరద్వార కాపిలానాయ కుడితో, ''న మ్మానగర ద్వారం వూ ల్ము ంచి, శత్రు మూ న ంచి దానిని కాపాడాలి. వు నుసునానాయ కు డితో సైన్యాలను ఆయు త్తం చేసి, కోటబు రు జుల్లా, అగడ్తల్లా కాపాడవు న్నానని, నా ఆజ్ఞగా చెప్పు,'' అన్నాడు.

''చిత్తం, వు హారాజా!'' అని కాపిలా నాయ కుడు అక్కణ్ణించి బయ లు దేరి వెళ్ళాడు.

రాజు జితకేతు ధు, సావు ంతు స్రూ ర్య భూ పితి కేసీ తిరిగి, ''ఆ ధు ర్ము ఖరాజును నువ్వెరుగుదువన్న వూ ట! అతడు పెద్ద సైన్యంతోనే దాడికి బయ లు దేరాడా?'' అని అడిగాడు.

స్రూ ర్యభూ పితి దిగు లు గా వు ఖం పెట్టి, ''వు హారాజా, ఎంతోకాలంగా ఆ రాజు దుర్ముఖుడి సామంతునైన నేను, అతడు రాజ్యార్హు డు కాదని తిరు గు బాటు చేసి, అతడి నగరాన్ని ఆక్రవు ంచాను. అందు కు ధు ర్ము ఖు డి సైనికుల్లో చాలావు ంది నాకు తోడ్పడ్డారు. కాని, వు ధ్యలో కాళీవర్మ అనే ˇత్రియ య్వ వ కుడూ, భల్లూక వూ ంత్రికుడూ, ఎలు గు బంటు గ్రా పింలో మన్నవాడూ, అడవి దొంగల్లా –ఇలా నానాకళ్ళలం వెధవలంతా గుంపు కట్టుకువచ్చి, నన్ను కోటలోంచి తరిమే శారు. ఆ దుర్ముఖరాజుకు వున్న ముఖ్యమైన అండ అంతా ఈ అలగాజనమే! పెద్ద సైన్యం ఏవీ అతడికి తోడు గాలేదు,'' అన్నాడు.

స్రూ ర్యభూ పితి ఇలా చెప్పగానే రాజు జితకేతు ధు కాస్తి బెదు రు కుని వూ య్యూ వు ర్కటు డితో, ''వు ర్కటావూ త్యా! ఈ స్రూ ర్య భూపతి చెప్పుతున్న దాన్నిబట్టి, శత్రువులు కొద్దివు ందే అయ్యి నా వు హా బలవంతు ల్లా, సాహిసికుల్లా అని తోస్తు న్నది. వు నం కోట వెలుపలవున్న నగరరక్షణ మాట తరవాత

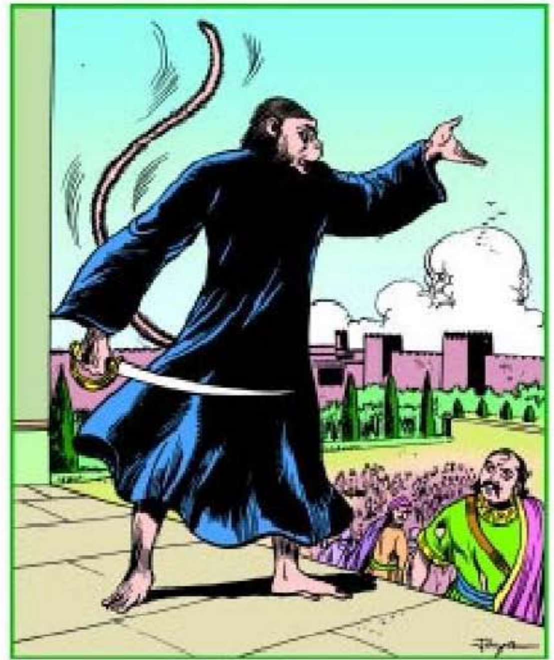
చూద్దాం. ముందు ఈ కోటను రక్షించుకునే మార్గమేమిటో ఆలోచించాలి," అన్నాడు.

అప్పటివరకూ జరుగుతున్నదంతా జాగ్రత్తగా గమనిస్తున్న మాయామర్కటుడు, రాజు ఇలా అనగానే, ఒక చిన్న గంతు వేసి, "ఓయ్, రాజా! కోట రక్షణ గురించి మరేం దిగులు పడకు. ఆ భల్లూక మాంత్రికుడూ, వాడి వత్తాసు గాళ్ళూ, సూర్యభూపతి కోటలో ఎలా ప్రవేశించగలిగారనుకున్నావూ? ఆ కోట ద్వారాలను విప్పిపెట్టి! అందువల్ల ముఖ్యంగా చేయవలసింది, ద్వారరక్షణ. బోధపడిందా?" అన్నాడు.

రాజు బోధపడిందన్నట్టు తల ఊపి, సామంత సూర్యభూపతితో, "ఒకసారి ద్వార రక్షణలు సరిగా చూసుకోక, దొరికిన సింహాసనాన్ని జారవిడిచినవాడివి గనక, నిన్నే కోట ద్వారాలు కాపాడేందుకు నియమిస్తున్నాను. ఆ బాధ్యత సమర్థవంతంగా నిర్వహించావంటే, నిన్ను నా ప్రథమ సామంతుడుగా చేసి, సత్కరిస్తాను," అన్నాడు.

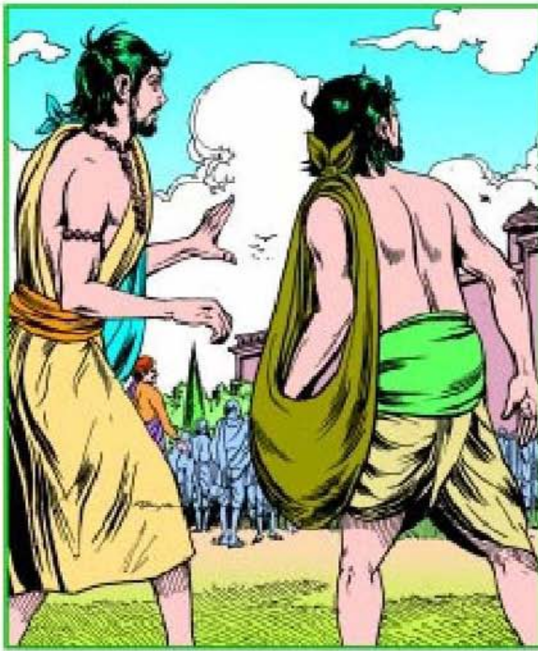
సూర్యభూపతి, "చిత్తం, మహారాజా!" అని అక్కడినుంచి బయలుదేరబోయేంతలో మంత్రి జీవగుప్తుడు పెద్దగా గొంతెత్తి, "మరి నా సంగతేమిటి? నా ఉద్యోగం మున్నట్టా, పోయినట్టా?" అన్నాడు.

ఆ ప్రశ్న వింటూనే మాయామర్కటుడు కీచుమంటూ అరిచి, "ఓయ్, పాతమంత్రీ! నీ ఉద్యోగం ఎప్పుడో పోయింది. తల మాత్రం మరికొద్ది దినాలపాటు మిగిలింది. తక్షణం ఈ సభాభవనం నుంచి బయటికి పో!" అన్నాడు.

ముందు సూర్యభూపతీ, అతడి వెన్నంటి మంత్రి జీవగుప్తుడూ, కొంచెం వెనకగా సభలోని ప్రముఖులూ బయటికి నడిచారు. అలా అందరూ భవనం నుంచి, దాని ముందున్న ఆవరణలోకి పోగానే, వెనకనుంచి మాయామర్కటుడు వేగంగా భవనం మెట్ల దగ్గరకు వచ్చి, కత్తి పైకెత్తి పట్టుకుని, తోకను గిరగిరా గాలిలో తిప్పుతూ, "నా మంత్ర దండాన్ని ఇంతకు ముందు ఎలుగుబంటి ఆట దగ్గిర ఎవరో దొంగిలించారు. అది తిరిగి తెచ్చిన వారికి జితకేతు రాజుగారు అర్ధరాజ్యంతో పాటు తమ కుమార్తెను కూడా ఇచ్చి చేస్తారు," అన్నాడు.

మర్కటుడి మాటలు వింటూనే అందరూ ఆశ్చర్యపడుతూ నిలబడి పోయారు. ముందుగా మంత్రి జీవగుప్తుడు వికటంగా నవ్వి, "ఈ మర్కటుడికి రాజుగారికి ఆడపిల్ల

కాదు గదా, అసలు సంతానమే లేదన్న సంగతి తెలిసినట్టు లేదు,'' అన్నాడు.

మంత్రి ఇలా అనగానే అందరూ పెద్దగా నవ్వారు. అంతలో అక్కడికి రాజు జితకేతు వచ్చాడు. మాయామర్కటుడు అయన కేసి కోపంగా చూస్తూ, ''ఓయ్, రాజా, నువ్వేమన్న రాజువి! అసలు నీకు సంతానమే లేదా?'' అని అడిగాడు.

''మర్కటామాత్యా, ఆ సంగతి తరవాత చెబుతాను. ముందు ఆ మంత్రదండం నీకు అంత ముఖ్యమా? అది లేకుండా శత్రువులను జయించలేవా?'' అని అడిగాడు రాజు.

''ముఖ్యమా! ఏం ప్రశ్న రాజా? ఆ మంత్ర దండం పట్టినవాడికి అసాధ్యం అంటూ, ఈ లోకంలో ఏదీ ఉండదు. నీ సింహాసనాన్నే కాక, నీ ప్రాణాలను కూడా అది కాపాడ గలదు,'' అన్నాడు మర్కటుడు.

వెంటనే రాజు చేయెత్తి, ''నాకు కుమార్తె లేదని ఎవరూ సంశయించనక్కరలేదు. ఒక కన్యను దత్తు తీసుకుని అల్లారు ముద్దుగా పెంచుతున్నాను. ఆ మంత్రదండం తెచ్చిన వాడికి ఇచ్చి వివాహం చేస్తాను, అర్ధ రాజ్యంతోపాటు,'' అన్నాడు.

ఆ మాటలకు అక్కడ ఉన్నవాళ్లందరూ హర్షధ్వానాలు చేశారు. అంతకు ముందు ఆటవికుడి ఎలుగుబంటి ఆట చూడటానికి వచ్చిన జనంలో కొందరు దూరంగా నిలబడి ఉన్నారు. వాళ్ళల్లో బైరాగి దుస్తులు ధరించి ఉన్న ఇద్దరు యువకులు, రాజు చెప్పినది వింటూనే మతిపోయినవాళ్ళలా ఎగిరి ఒక గంతు వేశారు. వాళ్ళల్లో ఒకడు జోలెలో చేయి పెట్టబోయేంతలో, రెండవ వాడు అతణ్ణి వారిస్తూ, ''ఒరే, ఉపశిష్యా, తొందరపడకు! ముందు మన గురుగారి అభిప్రాయం కనుక్కోవటం అవసరం,'' అన్నాడు.

ఆ వెంటనే బైరాగి యువకులిద్దరూ అక్కణ్ణించి బయలుదేరారు. మహాప్రముఖులు జితకేతరాజును, మంత్రదండం తెచ్చినవాడికి ఇవ్వనున్న బహుమానం గురించి, నగరంలో చాటింపు వేయించటం అవసరం అని సలహా ఇచ్చి వెళ్ళబోతున్నంతలో, రివ్వుమంటూ ఒక బాణం కోట గోడల పైనుంచి ఎగిరి వచ్చి, వాళ్ళ మధ్య పడింది.

జనంలో కొందరు కిందపడిన బాణాన్ని తీయబోతున్నంతలో, మాయామర్కటుడు, ''ఆగండి!'' అంటూ కేకపెట్టి, పరుగున పోయి బాణాన్ని తీసుకుని, దానికేసి పరీక్షగా చూసి, వాడి పళ్ళతో కొరికి ముక్కలుగా చేసి, దూరంగా విసిరివేస్తూ, ''ఈ బాణాన్ని ఏం

చేశానో, నా శత్రు మళ్ళీ అదే చేయ్య బోతు న్నాను," అని, "నా వు ంత్రదండం ఎక్కడ?" అంటూ ఎగిరి గంతు వేశాడు.

అంతలో ఒక పెద్ద బండరాయి కోట గోడల మీ దిను ంచి జుయ్యు వు ంటూ వచ్చి, కింద పడింది. రాతి దెబ్బకు భవనం గోడలో పెద్ద నెర్రె పడింది.

రాజు జితకేతు డు నిలు మనా వణికి పోతూ, "ఇంత పెద్దరాతిని కోట వెలు పలి ను ంచి విసిరగలిగినవాడు సామా న్యుడు కాడు, రా క్షసు డైవుంటాడు. వు ర్కటామా త్యా, మా నవు మైన మనం, ఇలాంటి రాక్షసులతో పోరి, బతకగలమా?" అన్నాడు.

రాయి పడటం చూ స్తూనే ప్రము ఖు లతో పాటు, మామూలు జనం కూడా చెల్లా చెదు రు గా అక్కడ్నించి పారిపోయా రు. మా యా మర్కటుడు, రాజుకు ధైర్యం చెబుతూ, "ఓయ్, రాజా, భయ పడకు! బ్రహ్మిమిత్రా నదీలోయ ల్లో ఇలాంటి వు హాబలశాలు లైన రా క్షసు ల నెందరినో, నా గురువైన మిథ్యా మి త్రు డు పట్టి బంధించి, ఇంటి నౌకర్ల గా వాడు కుంటు న్నాడు," అన్నాడు.

రాజు వెలవెలపోతూ, "అమాత్యా! మరి, ఆయ న్ని ఇక్కడకు పిలిపించి, శత్రు ప్రమా దం ను ంచి నన్నూ, నా రాజ్యాన్నీ కాపాడగలవా?" అని అడిగాడు.

ఆ మా టకు మా యా వు ర్కటు డు కీచు కీచు మంటూ నవ్వి, "ఓయ్ రాజా, నువ్వెంత అమా యు కుడివి! తాంత్రిక సార్వభౌముడైన నా గు రు మ్వానీ బోటి బడు గు రాజుల్ని ర క్షిం చేందు కు, ఆ నదీ లోయ వదిలి ఇక్కడికి వస్తాడను కుంటు న్నావా? ఆ యు న తన వు ంత్ర, తంత్రశక్తులతో వు ందీ లోకాన్నీ, తరవాత ఆ పైలోకాలనూ జయి ంచబోతు న్నాడు. అందు కు భల్లూ కపాదు డనే ఒక తు చ్ఛుడు అడ్డు తగు లు తు న్నాడు. వాడి శిష్యుడే ఇప్పుడు కోటవెలుపలనున్న భల్లూక మా ంత్రికుడు!" అన్నాడు.

వు ర్కటు డు ఇలా అనగానే జితకేత రాజుకు ఒక అను మా నం కలిగింది. ఎవరో ఇద్దరు మా ంత్రికులు, ఏవో అపూ ర్వ శక్తులు సాధించదలిచి, తనబోటి వాళ్ళను అందు లో పాచికలు గా వాడు కుంటు న్నారు. ఈ మా యా వు ర్కటు డికి, తన సింహాసనం కాపాడటం కన్న, తన శత్రువైన భల్లూక మాంత్రికుణ్ణి హత మా ర్చటం ము ఖ్యకార్యంగా కనబడు తు న్నది. అందు వల్ల కోటర క్షణ బాధ్యత తానే స్వయు ంగా నిర్వహించటం అన్ని విధాలా క్షే మం!

రాజు ఇలా ఆలోచించి, మాయా మర్క టుడితో, "మర్కటామాత్యా! మనం కోట గోడల మీదికి పోయి, శత్రువులు ఎంత దూరంలో వస్తున్నారో చూడటం అవసరం. సైనికుల్ని కూడా తగు జాగ్రత్తలో ఉండవల సిందిగా హెచ్చరించవలసి ఉంది," అంటూ దాపులనున్న కోట బురుజు కేసి బయలు దేరాడు.

మాయామర్కటుడు, "అయ్యో, నా మంత్రదండం ఎక్కడ?" అంటూ పెద్దగా కేక పెట్టి, రాజును అనుసరించాడు.

జితకేతు రాజూ, మాయామర్కటుడూ కోటగోడల మీదినుంచి, దాని ముందున్న మైదాన ప్రదేశం కేసి చూశారు.

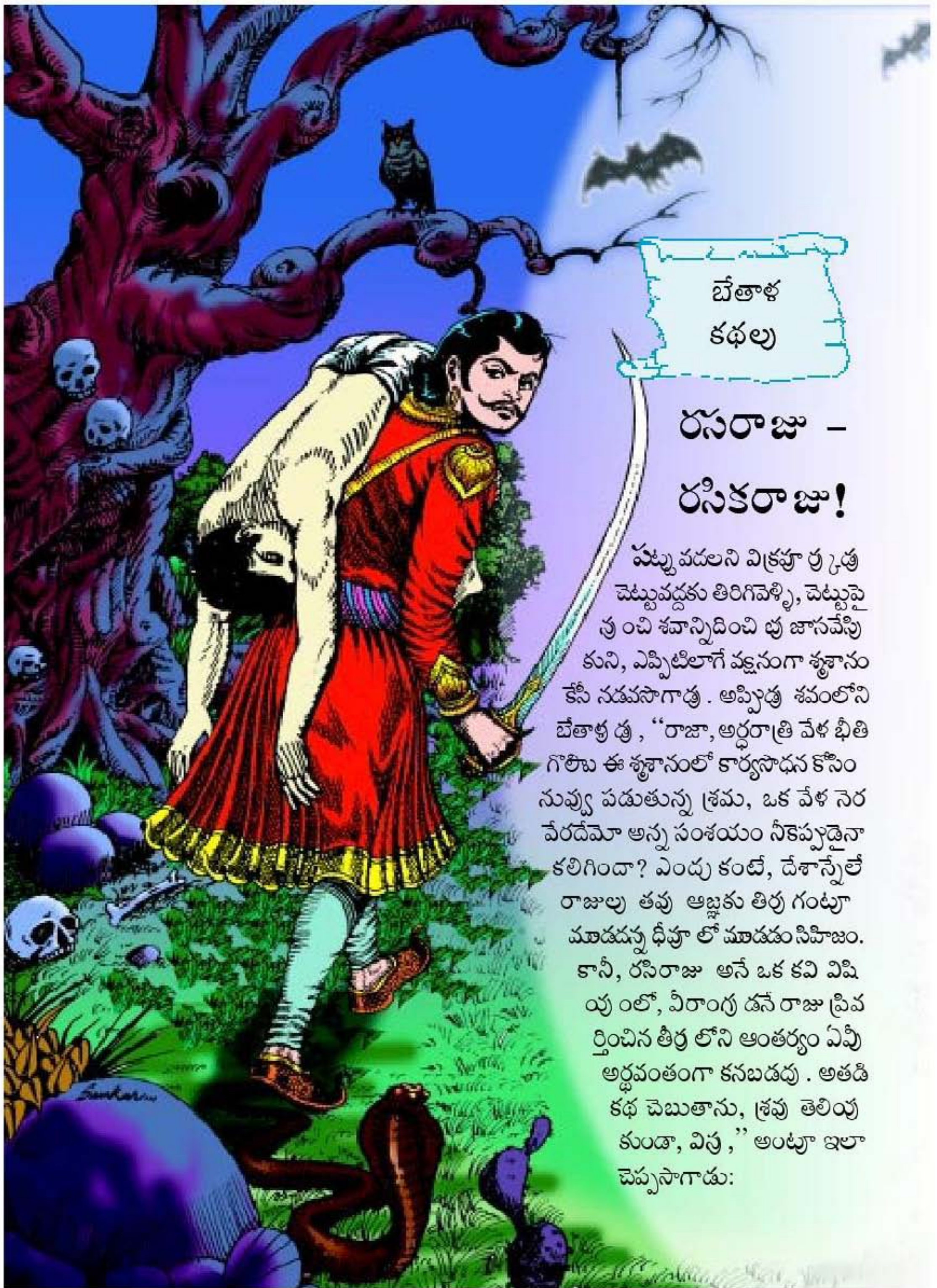
దిగుడు మహాగుర్రం మీద కాళీవర్మా, ఎను బోతు మీద భల్లూకమాంత్రికుడూ, ఏనుగు మీద తలారి భల్లూకుడూ, రాక్షసుడు ఉగ్ర దండుడూ – మరికొందరు సైనికులూ వాళ్ళ కంటబడ్డారు.

రాజు వాళ్ళను చూస్తూనే నిలువెల్లా వణికి పోతూ, "అమాత్యా, మిగతా వాళ్ల సంగతి కేంగాని, ఆ రాక్షసుణ్ణి చూస్తేనే, నా గుండె నీరైపోతున్నది. వాణ్ణి జయించటం మానవ సాధ్యమేనా?" అన్నాడు.

"మానవసాధ్యం కానిదంతా మంత్రసాధ్యం అన్నారు, పెద్దలు. అలా మంత్రసాధ్యం కూడా కానిది తంత్రసాధ్యం అన్నారు, పండితులు. బాబోయ్, నా మంత్రదండం ఎక్కడ?" అని కీచుమంటూ ఎగిరి గంతు వేశాడు మాయా మర్కటుడు.

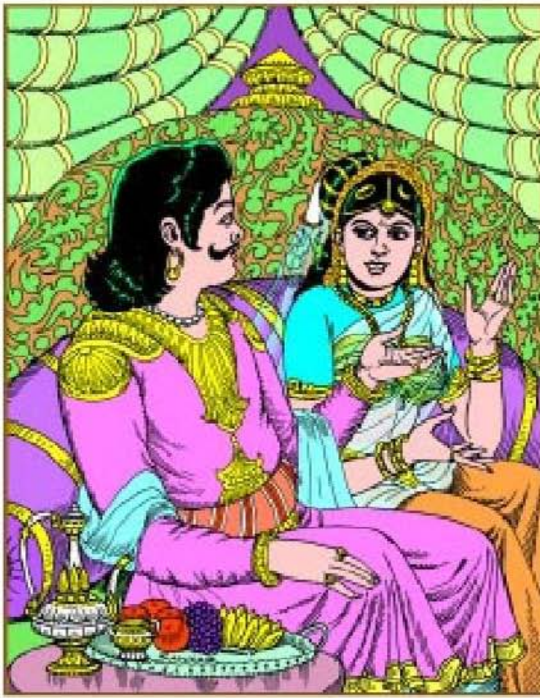
మర్కటుడి అరుపు విన్న ఆటవికుడు ఏనుగు మీద లేచి నిలబడి, బాణాన్ని అతడి కేసి గురిచేస్తూ, "ఒరే, కోతికుంకా! ఇదుగో, నీ మంత్రదండం బాణంరూపంలో వస్తు న్నది!" అంటూ బాణాన్ని వదిలాడు. అది జుయ్‌మంటూ వచ్చి మర్కటుడి మోకాలికి తగిలింది. బాణందెబ్బ తింటూనే మాయా మర్కటుడు వెల్లకిలాపడి, "తాంత్రికగురో!" అంటూ చప్పున లేచి నిలబడి, బాణాన్ని రెండు చేతులతో వడిసిపట్టుకుని బయటికి లాగి, "ఒరే, ఈ భ్రాంతివు తిని మృచ్ఛమైన మీ బాణాలు ఏం చేయగలవు?" అంటూ బాణాన్ని కాళీవర్మా, భల్లూకమాంత్రికుల కేసి విసిరి వేశాడు. –(ఇంకా ఉంది)

రసరాజు - రసికరాజు!

పట్టు వదలని విక్రమార్కుడు చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్నిదించి భుజానవేసుకుని, ఎప్పటిలాగే మౌనంగా శ్మశానం కేసి నడవసాగాడు. అప్పుడు శవంలోని బేతాళుడు, "రాజా, అర్ధరాత్రి వేళ భీతిగొలిపే ఈ శ్మశానంలో కార్యసాధన కోసం నువ్వు పడుతున్న శ్రమ, ఒక వేళ నెరవేరదేమో అన్న సంశయం నీకెప్పుడైనా కలిగిందా? ఎందుకంటే, దేశాన్నేలే రాజులు తమ ఆజ్ఞకు తిరుగుంటూ మాడదన్న ధీమాలో మాడడం సహజం. కానీ, రసరాజు అనే ఒక కవి విషయంలో, వీరాంగుడనే రాజు ప్రవర్తించిన తీరులోని ఔచిత్యం ఏమీ అర్థవంతంగా కనబడదు. అతడి కథ చెబుతాను, శ్రమ తెలియకుండా, విను," అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

సీంధూ ర దేశాన్నేలే వీరాంగ్ర ధు కవిత్వ మంటే చెవికోసుకుంటాడు. మంచి కవిత్వం వినడం కోసం, అయ్ు న ప్రితి ఏటా విజయ్ు దశవ్ు కి దేశంలోని గొప్పి కమాలను కొందర్ని ఆహ్వానించి సిన్మానించేవాధ్రు . వారిని ఎన్నిక చేయ్ు డానికి వు హావు ంత్రిని నియ్ు వు ంచి, అయ్ు నకు కవిత్వమిలోత్రు పొత్రు ల్రు అంతగా తెలియ్ు మకాబట్టి, ఆ విషయమ్మై ఆస్థాన కమాలను సింప్రిదించవ్ు ని ఆదేశించాధ్రు . ఐతే, సిన్మానిత్రు ల కవిత్వం ఎంట్రూ ంటే వ్ు రీ అంత గొప్పిగా లేదని రాజుకు అనిపి స్తూ ండేది. అంధ్ు కు కారణం, తవ్ు కంటే గొప్పి కమాలన్రు ఎంపీక చేస్తు, తవ్ు పిదమాలు నిలమని ఆస్థానకమాలు భయ్ు పిడ్డార్రు . అంధ్ు కని వార్రు ఎన్నిక చేసు కమాల ప్రితిభ అంతంత వ్రూ త్రంగానే ఉండేది.

అలా రెండేళ్ళు గడిచాక వీరాంగుడు, వు హావు ంత్రిని పిలిచి, ''నానాటికీ వు న దేశంలో కవిత్వం చప్పిబడిపొత్రు న్నది. కారణ వ్రే వ్రు టి?'' అని అడిగాధ్రు .

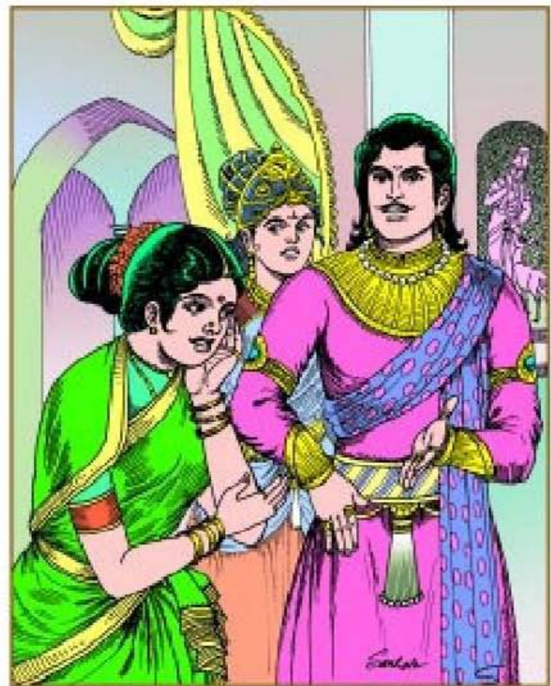
''ప్రిభూ ! ఎందరో వు హాకమాల కావ్యాలు చదివినవార్రు తవ్ు ర్రు . ఈనాధ్రు వు న ఆస్థాన కమాలన్రు వ్రు ంచినవార్రు దేశంలో లేర్రు . వీ ర్రు చేస్తున్న సిన్మానాల్రు కొత్త వారికి ప్రొత్సాహి వ్రు స్తాయ్రే తప్పి, గొప్పి కవిత్వాన్ని పుట్టించ లేమ్రు'' అన్నాధ్రు వు హావు ంత్రి.

రాజు వీరాంగ్ర ధ్రు ఆలోచనలో పిడ్డాధ్రు . అంతఃపురానికి వెళ్ళాక మహారాణి వద్ద ఇదే విషియ్రూ న్ని ప్రిస్తావించి, ''పిసిలేని కవిత్వానికి సిన్మానం చేయ్ు డం వ ధా కధూ !'' అన్నాధ్రు .

మహారాణి తల అడ్డంగా ఊపి, 'వెయ్యే ళ్ళలో సూ ర్యతేజం తగ్గి పొత్రు ందా? తగ్గినా ఆ వ్రూ ర్పున్రు వు నబోంట్ళు గ్ర ర్తించగలరా? నా అభిప్రాయ్ు ంలో గొప్పి కమాలు అన్ని కాలాల లోన్రూ మాటార్రు . వారిని గ్ర ర్తించగల గొప్పి ప్రిభు మాలు వ్రూ త్రం కొన్ని కాలాల్లోనే మాటార్రు ,'' అన్నది.

రాణి వ్రూ టలకు వీరాంగ్ర ధ్రు ఆశ్చర్యపిడి, ''నీ పొలికే గొప్పి కవిత్వంలామ్నది. నా రాణి ఇంత చక్కగా వ్రూ ట్లాడగలదని ఇంతకాలం గ్ర ర్తించలేని నేన్రు , దేశంలోని వు హాకమాలన్రు గ్ర ర్తించలేకపొతే ఆశ్చర్యంలేధ్ు . ఇప్పిొధ్రు వ్రు ంధ్ు నేధ్రు నిన్ను సిన్మానించాలి,'' అన్నాధ్రు.

మహారాణివెంటనే, ''ప్రభూ ! నా వ్రూ టల్రు వీ కు గొప్పిగా తోస్తు, నా పిరిచారిక నీలన్రు సిన్మానించాలి. ఎంధ్ు కంటే, ఈ వ్రూ టల్రు ఆమెవి,'' అన్నది.

వీరాంగ్ర ధు వు రింత ఆశ్చర్యపిడి, ''నా దేశంలో ఒక పిరిచారిక ఇంత గొప్పిగా వూ ట్లా డిందంటే సింతోషిం పిట్టలేక పొతు న్నాను . నీల ఏ సిందర్భంలో ఈ వూ టలన్నది?'' అని అడిగాడు .

''రెండు రోజుల క్రితం నేను నీలతో వూ ట్లా డు తూ - నాకు వయు సు పీ దపిడి అందం తరిగి పొతు న్నదన్నాను . ఆమె ఒప్పికోక; సూర్యతేజం మెయ్యేళ్ళైనా తరగదనీ, తరిగినా తన వంటి సావూ న్యులకు తెలియు దనీ అన్నది,'' అని చెప్పింది మహారాణి.

వీరాంగ్ర ధు , నీలను పిలిచి మెచ్చుకుంటే, ఆమె కంగారు పడి, ''ప్రభూ! కమలం పుడితే ఆ ఘనత బు రదదికాదు . బ్రహ్మకు ఆసిన మైనా కవు లం సి ష్టికర్త కాలేదు . వేదాలను రచించినా బ్రహ్మకు పై జార్థత లేదు . అలాగే నేను చెప్పిన సూక్తుల గొప్పతనం నాదికాదు. నెల రోజుల క్రితం రసరాజు అనే మహాకవి నగరం వచ్చి, వూ ఇంట్లో బసిచేశాడు . వీ ర నా నోట విన్న సూ క్తులన్నీ, నేనాయు న నుంచి విని నేర్చుకున్నవే,'' అన్నది.

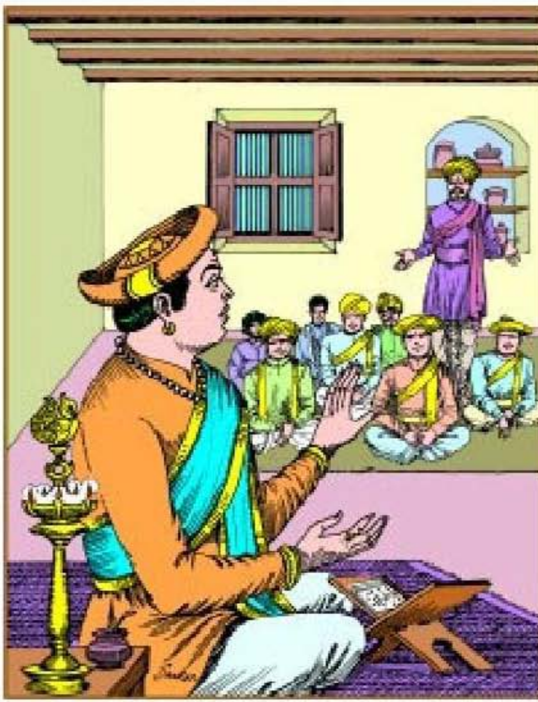
ఈ వివరాలకు వీరాంగ్ర ధు ఆశ్చర్యపిడి, ''ఆ రసిరాజు గొప్పి కవి వూ త్రమే కాదు ; మహా పిండితు డు కూడా కావచ్చుననిపిస్తోంది. నీవాయు నకు నా వూ టగా చెప్పి, త'ణం నన్ను కలు సు కోవు ను ,'' అన్నాడు .

నీల, రసిరాజుకు ఈ వూ ట చెప్పింది. ఆయు న నవ్వి, ''వూ ట విన్నానని రాజుకు చెప్పు. నా చెవులకు కాళ్ళు వచ్చినప్పుడు ఆయు న్ను కలు సు కుంటాను ,'' అన్నాడు . ఆ వూ ట నీల రాజుకు చెప్పింది.

పక్కనే ఉన్న మ హారాణి, చెవులకు కాళ్ళు రావడమే వు టని చిరాకు పిడింది. వీరాంగ్ర డామెతో, ''ఈ రసిరాజు కబు రు పంపితే వింటాడు కానీ కదిలిరాడు . నేను స్వయు ంగా వెళ్ళి పిలవాలని ఆయన ఉద్దేశ్యం,'' అని రసిరాజు ఆంతర్యం వివరించి, నీలతో, ''ఆయు నకు ఎప్పుడు వీలవుతుందో తెలు సు కుని, నాకు చెప్పు,'' అన్నాడు.

ఇది విన్న రసిరాజు నీలతో, ''రోజంతా నేను వ్రాసు కుంటాను . నాకు తీరిక చిక్కేది రాత్రి పూ టే. ఆ సివు యు ంలో సలు గు రికీ నా కవిత్వం వినిపిస్తున్నాను . రాజు నన్ను కలు సు కునేందుకు వీలుకాదని చెప్పు,'' అన్నాడు.

నీల నుంచి ఈ వూ టలు వినగానే, రాజుకు కోపం వచ్చింది. ఆయు న నీలతో, ''రసిరాజు రేపు వచ్చి నన్ను కలు సు కోవాలి. రాకుంటే,

రాజాజ్ఞను ధిక్కరించిన నేరానికి శిక్షిస్తుందని చెప్పు," అన్నాడు. నీల ఈ విషయమూ రసరాజుకు చెప్పింది. ఆయన ఏ మాత్రమూ చలించక, "నేను నాకు ఇష్టమైన వాళ్ళనే కలుసుకుంటాను. ఆ విషయమై నాకు స్వేచ్ఛ ఉన్నది. అందుకు నన్ను శిక్షించాలనుకుంటే అది దుర్మార్గం. రాజు దుర్మార్గానికి తలపడితే, అది దేశానికే దౌర్భాగ్యం అవుతుందని, నా మాటగా ఆయనకు చెప్పు," అన్నాడు.

ఊహించని ఈ సమాధానానికి వీరాంగుడు దిమ్మెరపోయాడు. నీల ఏదో చెప్పబోయి ఆగిపోయింది. ఇది గమనించిన వీరాంగుడు, "ఇలా మా ఇద్దరికీ రాయబారం నడపడం, నీకు ఇబ్బందిగా కానీ లేదు కదా?" అని అడిగాడు.

నీల వెంటనే, "ప్రభూ! అలాంటిదేం లేదు. ఆయన రసిరాజు, తమరు రసికరాజు. రాత్రి వేళ రసిరాజు అందరికీ తన కవిత్వం వినిపిస్తారు. ఆ సమయంలో తమరు మారువేషంలో వచ్చి, ఆయన కవిత్వం వినవచ్చును కదా?" అని ఉపాయం చెప్పింది.

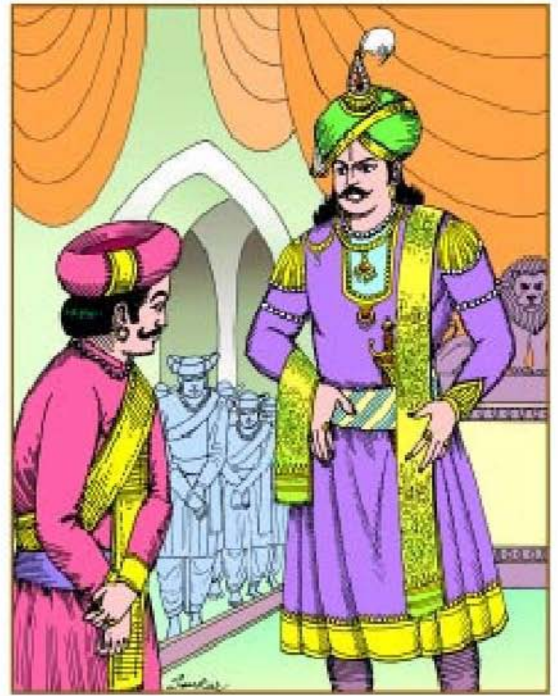
వీరాంగుడికి ఈ ఉపాయం నచ్చింది. ఆ రాత్రి వీరాంగుడు, మహారాణికి కూడా చెప్పకుండా, సామాన్యుడి వేషంలో నీల ఇంటికి వెళ్ళాడు.

రసిరాజు కావ్య పఠనం చేస్తూంటే విని, ఆయన నిస్సందేహంగా మహాకవి అని గ్రహించాడు. శ్రోతలు ఒక్కొక్కరుగా లేచి నిలబడి అడిగే ప్రశ్నలకు, రసరాజు ఇచ్చే అద్భుతమైన వివరణలతో కూడిన సమాధానాల్లో అసమాన పాండిత్యమున్నదని తెలుసుకున్నాడు. కొంతసేపయ్యాక తన సందేహాలు కూడా తీర్చుకోవాలని నిలబడి, ముందు ఏమడగాలా అని ఆలోచనలో పడ్డాడు.

అప్పుడు రసిరాజు, ఆయన వంక చూసి, "సత్యాన్వేషణకు సంకోచం తగదు. నీ సందేహమేమిటో చెప్పు," అన్నాడు.

"మన రాజు వీరాంగుడు ఉత్తమ కవులను సత్కరించే ఉన్నత సంప్రదాయాన్ని ప్రారంభించాడు. తమ కవిత్వమూ, పాండిత్యమూ ఎంతో గొప్పవి. ఐనా, ఇంతవరకూ తమకు రాజసన్మానం లభించలేదు. కారణం చెప్పగలరా?" అన్నాడు వీరాంగుడు.

"నా కవిత్వం, పాండిత్యం రాజసన్మానం పొందేటంత గొప్పవికావని, రాజు అనుకుని ఉండవచ్చు!" అన్నాడు రసిరాజు.

''మనరాజు మీ కవిత్వం వినలేదేమో? ఒకసారి మీరు రాజును కలుసుకుంటే బాగుంటుంది కదా?'' అన్నాడు వీరాంగుడు.

రసిరాజు నవ్వి, ''సన్మానం చేయించుకోవాలని నాకు సరదా పుడితే, నేను తప్పక రాజు వద్దకు వెళ్ళి – అయ్యా, నన్ను సన్మానించండి, అని అడుగుతాను. ప్రస్తుతానికి సన్మానించాలన్న సరదా రాజుది కదా? మరి ఆయనొచ్చి నన్నడిగితే బాగుంటుంది,'' అన్నాడు.

ఈ మాటలకు అక్కడమున్న వారందరూ నవ్వారు. వీరాంగుడు చిన్నబుచ్చుకుని, ''దేశాన్నేలే రాజుకు ఎన్నో పనులుంటాయి. తమరే ఆయనవద్దకు వెళ్ళడం న్యాయం,'' అన్నాడు.

''అన్ని పనులు పెట్టుకున్న రాజుకు ఉత్తమ కవులెవరో ఎలా తెలుస్తుంది?'' అని అడిగాడు రసిరాజు.

''ఎంపిక చేయడానికి మహామంత్రి, ఆస్థాన కవులు ఉన్నారు. తమరు వారిని కలుసుకోవాలి,'' అన్నాడు వీరాంగుడు.

రసిరాజు మళ్ళీ నవ్వి, ''అంటే, నన్ను వెళ్ళి వారిని కలుసుకుని, అయ్యా, నేను ఉత్తమ కవిని నన్ను సన్మానించండి – అని అడగమంటావా? అప్పుడు నేను ఉత్తకవినే తప్ప, ఉత్తమ కవిని అనిపించుకోను. వెతుక్కుంటూ వెళ్ళి అడిగి తీసుకుంటే అది దానం; వెతుక్కుంటూ వెళ్ళి అడిగి చేస్తే, అది సన్మానం. మన రాజు సన్మానాన్ని దానంగా ఇస్తున్నాడు. ఉత్తమ కవులకు అలాంటి సన్మానమే బాధ. నేను ఉత్తమ కవినని నీవనుకుంటే, నాకు రాజసన్మానం జరక్క పోవడమే ఒక గౌరవంగా భావించి సంతోషించు,'' అన్నాడు రసిరాజు.

వీరాంగుడు మరేమీ మాట్లాడకుండా అక్కణ్ణించి సెలవు తీసుకున్నాడు. మర్నాడు ఆయన మహామంత్రిని పిలిచి, ''మహారాణి పరిచారిక నీల ఇంట్లో రసిరాజు అనే కవి విడిది చేశాడని విన్నాను. తమరు, ఆస్థాన కవులు కలిసి వెళ్ళి, ఆయన ప్రతిభ ఎలాంటిదో తెలుసుకుని రండి,'' అని చెప్పాడు.

మహామంత్రి, ఆస్థాన కవులు రాజాజ్ఞ పాటించారు. తర్వాత మహామంత్రి, రాజును కలుసుకుని, ''ప్రభూ! రసిరాజు కవిత్వంలో పసలేదని, మన ఆస్థాన కవులు అభిప్రాయపడ్డారు. ఆయన రాజసన్మానానికి అర్హుడు కాడు,'' అన్నాడు.

అప్పుడు వీరాంగుడు వచ్చే కోపాన్ని ఆపుకుంటూ, తాను రసిరాజు కవిత్వం విని ముగ్ధుణ్ణయ్యాననంటూ – జరిగిందంతా

చెప్పాడు. దీనితో ఆస్థాన కవులందరూ అవ మానంతో తలలు వంచుకుని, రాజుకు క్షమాపణచెప్పుకున్నారు.

రాజు, మంత్రి కేసీ, ఇలా ఎందుకు జరిగిందన్నట్టు చూశాడు. అప్పుడు, మంత్రి వినయంగా, "ప్రభూ! నేను, ఆస్థాన కవుల అభిప్రాయాన్నే నమ్మడంవల్ల, ఈ అవకతవకంతా జరిగిపోయింది. వాళ్ళ స్వార్థపరులని గ్రహించలేక పోయాను," అన్నాడు.

ఆ మాటలతో వీరాంగుడు శాంతించి, అక్కణ్ణించి బయలుదేరి అంతఃపురంలో అడుగు పెడుతూ, రాణిగారి పరిచారిక, రాణితో, "మహారాణీ! రసిరాజు కవి, మహారాజును దర్శించాలనుకుంటున్నాడు. అందుకు మహారాజును అర్థించమన్నాడు," అని చెప్పడం విన్నాడు. అప్పుడు రాజు, పరిచారికతో, "నేనే స్వయంగా వచ్చి రసిరాజును కలుసుకుని సన్మానానికి ఆహ్వానిస్తాను," అన్నాడు. ఇది విన్న మహారాణి అమితాశ్చర్యం చెందింది.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, "రాజా, కవి రసిరాజు మితిమించిన అహంభావి అన్న సంగతి తొలినుంచీ స్పష్టంగానే తెలుస్తున్నది గదా? సన్మానానికి అర్హుడైన అతణ్ణి ఎన్నిక చేయకపోవడం పొరబాటు కావచ్చు. ఐతే, పరమ దురహంకారి అని తెలిసి, రాజు స్వయంగా వెళ్ళి అతణ్ణి ఆహ్వానించాలనుకోవడంలోని అంతర్యమేమిటి? ఈ సందేహాలకు సమాధానం తెలిసి కూడా చెప్పకపోయావో, నీ తల పగిలి పోతుంది," అన్నాడు.

దానికి విక్రమార్కుడు, "రసిరాజు ఆత్మాభిమానం గలవాడు తప్ప, అహంభావి కాదు. ఆస్థాన కవుల కుటిల తంత్రాలను రాజు దృష్టికి తేవాలన్నదే అతడి కోరిక. అతను చెప్పినట్టు; సన్మానం అంటే దానం కాదు, అదొక గౌరవం. ఆ వాస్తవాన్ని తుది క్షణాల్లో గ్రహించడంవల్లే, రాజు, అతనను స్వయంగా ఆహ్వానించదలిచాడు. రాజు వీరాంగుడు కేవలం రాజు మాత్రమే కాదు, రసికరాజు!" అన్నాడు.

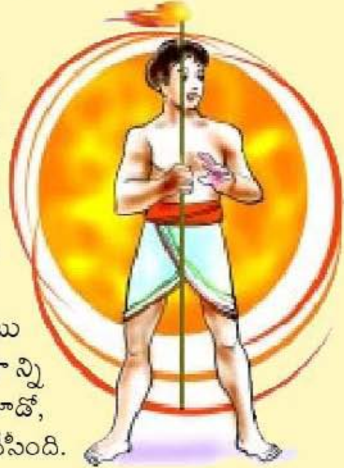
రాజుకు ఈ విధంగా మౌనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవంతో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు. – (కల్పితం)

[ఆధారం: "వసుంధర" రచన]

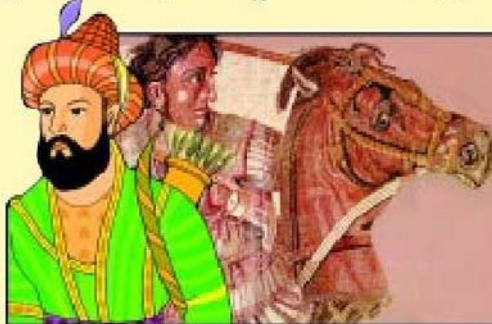
కేరళలో 'జూడో' మూలాలు!

కళరి పయట్టు అన్నది కేరళ రాష్ట్రానికి చెందిన సుప్రసిద్ధ యుద్ధకళ. కేరళ శాస్త్రీయ నాట్యమైన కథకళితో సహా దీని ప్రభావం రాష్ట్రంలోని వివిధ నాట్య, నాటక రూపాలపై స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. కోలకళి, వేల కళి, యాత్రా కళి మొదలైన నాట్య రీతులలో కళరిపయట్టు అంశాలు కనిపిస్తాయి. క్రీ.శ. 5వ శతాబ్దంలో బోధిధర్ముడనే ఒక బౌద్ధ సన్యాసి కళరిపయట్టు కళను చైనాకు తీసుకు వెళ్ళాడని చెబుతారు. ఈ కళను బోధించడానికి ఆయన షావోలిన ఆలయాన్ని ఎంపిక చేసుకున్నాడు. కాలక్రమంలో కళరిపయట్టు – జూడో, కరాటే, కుంగ్ఫూ యుద్ధకళల ఆవిర్భావానికి దోహదం చేసింది.

మరో అలెగ్జాండర్

క్రీ.పూ. 327 భారతదేశం మీదికి దండెత్తి వచ్చిన గ్రీకు చక్రవర్తి అలెగ్జాండర్ గురించి మనకందరికీ తెలుసు. వెయ్యేళ్ళ తరవాత, భారతదేశాన్ని పాలించిన ఒక రాజు తనను రెండవ అలెగ్జాండర్ అని చెప్పుకున్నాడు. ఆయనే ఖిల్జీ వంశానికి చెందిన ఖిల్జీ సుల్తాన్ అల్లావుద్దీన్. క్రీ.శ. 1290 నుంచి ఢిల్లీని పరిపాలించిన మూడవ ఖిల్జీ సుల్తాన అల్లావుద్దీన అందరిలోకీ సమర్థుడుగా పేరు గాంచాడు. గుజరాత, పూర్వ రాజ్యాలను వశపరచుకున్నాడు. చిత్తోర్, రాంతంబోర్ కోటలను పట్టుకున్నాడు. తాను సాధించిన సైనిక విజయాలకు గుర్తుగా సుల్తాన అల్లావుద్దీన ఇస్కందర్ ఇ సానీ అనే బిరుదు పొందాడు. ఆ బిరుదంతో బంగారు నాణాలు విడుదల చేశాడు.

విదేశ పూర్వగాథలు (బాబిలోన్)

మితిమించి తిన్న దేవుడు!

రాజప్రాసాదం వెనక ఒక చిన్న కొండా, ఆ కొండ మీద రాజ్యాధిదేవుడి ప్రధాన ఆలయమూ ఉండేవి. ఆ దేవాలయంలోని దేవుణ్ణి రాజ్య ప్రజలు సజీవుడిగా భావించి కొలిచేవారు. నైవేద్యం పెట్టే ఫలహారాలను దేవుడు సుష్టుగా భోంచేసువాడని కూడా భక్తులు విశ్వసించేవారు. తనకు పెట్టే వంటకాలను పదిమంది ఎదుట తినడానికి దేవుడు సంకోచిస్తున్నాడని ఆలయ ప్రధాన పూజారి రాజుకు చెప్పాడు. అందువల్ల రోజూ సాయంకాలం పూజాది కార్యక్రమాలు పూర్తయ్యాక విగ్రహం ఎదుట రుచికరమైన వంటకాలు ఉంచేవారు. ఆ తరవాత పూజారి తలుపులు మూసి తాళం వేసేవాడు. ఉదయం, రాజకుటుంబంతో పాటు భక్తజన సందోహం వచ్చి చూసేసరికి, రాత్రి పెట్టిన వంటకాలు లేకుండా సూర్య కిరణాలలో ఖాళీ పాత్రలు, పళ్ళాలు తళతళలాడుతూ కనిపించేవి. మరో విశేషం ఏమంటే దేవుడు రుచికరమైన వంటకాలను మాత్రమే తినేవాడు. అంతగా రుచి లేని వాటిని ముట్టుకుని వదిలి పెట్టేవాడు. దేవుడి రుచికరమైన వంటకాల ప్రీతిని ప్రజలు గొప్పగా చెప్పుకునేవారు.

దేవుడికని ప్రత్యేకంగా వంటలు చేయడానికి రాజుగారి వంటశాలలో ప్రత్యేక విభాగం ఏర్పాటు చేయబడింది. దేవుడికి నైవేద్యంగా పెట్టే ఫలహారాలు చాలా వరకు ఇక్కడి నుంచే వెళ్ళేవి. మిగిలినవి నగర ప్రముఖులు పంపేవారు. ఇరుగు పొరుగు రాజ్యాల నుంచి వచ్చే రాజబంధువులు, రాజప్రతినిధులు ఈ అద్భుతాన్ని చూసి అబ్బురపడేవారు. ''తన పక్కనే అలా సజీవుడైన దేవుణ్ణి కలిగిన రాజు ఎంతటి అదృష్టవంతుడో కదా!'' అని చెప్పుకునేవారు.

ఆలయ పూజారి అప్పుడప్పుడు వచ్చి, దేవుడు ప్రత్యేక వంటకాలు కావాలన్నాడని రాజుకు చెప్పేవాడు. రాజు పరమానందంతో, తన వంట వాళ్ళ చేత దేవుడు కోరిన వంటలు, ఎంతో జాగ్రత్తగా చేయించి పంపేవాడు.

ఒకనాడు రాజు అనేక విషయాలు తెలిసిన విజ్ఞుడూ, వివేకీ అయిన డేనియల్ అనే మిత్రు

డితో మాట్లాడుతూండగా, ఆలయపూజారి అక్కడికి వచ్చి రాజుకు ఏదో రహస్యంగా చెప్పాలన్నాడు. రాజు డేనియల్‌తో ఆసక్తిగా మాట్లాడుతూండడం వల్ల మధ్యలో ఆపి, రహస్య మందిరానికి వెళ్ళడానికి సుముఖత చూపలేదు. "ఏం చెప్పాలనుకున్నావో ఇక్కడే చెప్పు. ఈ పెద్ద మనిషి చాలా మంచివాడు. నువ్వు చెప్పే విషయం మరెక్కడా పొక్కనివ్వడు," అన్నాడు పూజారితో. అయితే, పూజారి అందుకు అంగీకరించలేదు. రహస్యంగానే చెప్పాలని పట్టుపట్టాడు. దాంతో రాజు ఇబ్బందికరంగా లేచి, పూజారిని వెంటబెట్టుకుని రహస్య మందిరానికి వెళ్ళి, వెంటనే డేనియల్ వద్దకు తిరిగి వచ్చి ఆయన ఎదుట కూర్చుంటూ, "పూజారి చెప్పవచ్చింది అంత ప్రత్యేక విషయమేమీ కాదు. అనవసరంగా మన సంభాషణకు అంతరాయం కలిగించాడు," అన్నాడు.

"ప్రభూ, మరీ ప్రత్యేకమైనది కాకుంటే ఆయన చెప్పిన సంగతి నాతో చెప్పవచ్చు కదా?" అని అడిగాడు డేనియల్.

"ఈ రోజు రాత్రికి మరిన్ని ప్రత్యేక వంటకాలతో, మామూలు కన్నా రెండింతలు పంపమన్నాడట దేముడు, అంతే," అన్నాడు రాజు.

"నిజానికి, ఆయన అదే చెప్పి ఉంటాడని నేను ఊహించాను," అన్నాడు డేనియల్.

"అది నీకెలా తెలుసు?" అని అడిగాడు రాజు విస్మయంతో. పూజారి మనసులోని ఆలోచనను సైతం డేనియల్ అంత సులభంగా పసిగట్టగలడని రాజు నమ్మలేకపోయాడు. "ప్రభూ, తమరూ, వేలాది మంది భక్తులనూ ఇబ్బందిపెట్టే ఆ సత్యాన్ని ఇప్పుడు చెప్పను. రేపు ఉదయం సంతృప్తికరమైన సమాధానం చెప్పగలనని డేనియల్ రాజుకు నచ్చజెప్పి ఒప్పించాడు. అందుకు వీలుగా, ఆనాటి రాత్రి ఆలయం తలుపులు మూసేముందు దేవాలయంలోని విగ్రహం చుట్టూ మూడు సార్లు ప్రదక్షిణ చేయడానికి తనను అనుమతించాలని విన్నవించుకున్నాడు. అందుకు అభ్యంతరం చెప్పడానికి రాజుకు ఎలాంటి కారణమూ కనిపించలేదు.

సందుకు సమ్మతించండి," అన్నాడు డేనియల్.

ఈ మాట రాజులో మరింత ఉత్కంఠను రేకెత్తించింది. అయితే, ఆయన ప్రశ్నకు రేపు ఉదయం సంతృప్తికరమైన సమాధానం చెప్పగలనని డేనియల్ రాజుకు నచ్చజెప్పి ఒప్పించాడు.

డేనియల్ చీకటిలో దేముడి విగ్రహం చుట్టూ ప్రదక్షిణ చేయడం పూజారికి నచ్చలేదు. అయితే, రాజే అందుకు అనుమతించాక తను ఏమీ చేయలేదు గనక, ఊరుకున్నాడు.

ఆరోజు సాయంకాలం రాజు, డేనియల్ సమక్షంలో ఆలయం తలుపులు మూశాడు పూజారి.

"కోరిన వంటకాలను దేముడు సంతోషంగా ఆరగించగలడని ఆశిస్తున్నాను. ఆ వంట

కాలను, నా కోసం ప్రత్యేకంగా ఉన్న వంటవాడే తయారు చేశాడు. వాణ్ణి మించిన వంటవాడు ఇవాళ ప్రపంచంలోనే లేడు. వాడు ఈ పూటంతా దేవుడి కోసం నిర్దేశించిన వంటశాలలోనే ఉండిపోవడం వల్ల, నిజానికి, నేను నాకు ఇష్టమైన వంటలను తయారు చేయించుకోలేక పోయాను,'' అన్నాడు రాజు.

''పూజారీ, ఆయన అతిథుల కోసం తమ తమకు ఇష్టమైన వంటలను త్యాగం చేయడం, చాలా దయనీయమైన విషయం, ప్రభూ,'' అన్నాడు డేనియల్.

''వివేకవంతులకు సైతం అప్పుడప్పుడు నా మాటలు అర్థం కావడం లేదనిపిస్తోంది. నేను నా వంటవాణ్ణి వేరొక వంటశాలకు అనుమతించింది పూజారి కోసం కాదు, సాక్షాత్తు దేవుడి కోసం,'' అన్నాడు రాజు.

డేనియల్ చిన్నగా నవ్వాడు. రాజు కనుబొమలు ముడివడ్డాయి.

మర్నాడు తెల్లవారగానే ఆలయం ముందు గుమిగూడిన రాజు, ఆయన పరివారం, డేనియల్ సమక్షంలో ఆలయం తలుపులు తెరిచాడు పూజారి. అనుకున్న విధంగానే రాజుగారి వంటశాలలో తయారైన ప్రత్యేక వంటలేవీ అక్కడ కనిపించలేదు. ఇతర భక్తులు పంపిన వంటలు మాత్రం సగానికి పైగా అలాగే ఉన్నాయి. వాటిని పంపిన భక్తులు, ''మేము పంపిన వాటిని దేవుడు ముట్టుకోలేదు. మేము దురదృష్టవంతులం,'' అన్నారు విచారంగా.

డేనియల్ మళ్ళీ నవ్వాడు.

''మిత్రమా, నువ్వు చెప్పిన మాటకూ, హేళనాపూర్వకమైన నీ ప్రవర్తనకూ వివరణ కావాలి. లేకుంటే నీకు శిక్ష తప్పదు,'' అని హెచ్చరించాడు రాజు.

''ప్రభూ, ఈ వంటలన్నిటినీ ఈ రాతి దేవుడే మింగేశాడని మీరు విశ్వసిస్తున్నారా? నిజంగానే ఈ రాతి విగ్రహంలో దేవుడే ఉన్నట్టయితే, భక్తులు భక్తితో సమర్పించిన వాటితో సంతృప్తి చెందకుండా, దురాశాపరులూ, తిండిపోతులూ అయిన మనుషుల్లా నాకు 'ఇంకా ఇంకా కావాలి' అని అడగగలడని భావిస్తున్నారా?'' అని అడిగాడు డేనియల్. ''మిత్రమా, నువ్వేమైనా గుడ్డివాడివా? బామష్న వాటినంతా దేవుడు

భుజించి మూడడం నీకు కనిపించడం లేదా? దేవుణ్ణి అవమానించడానికి నీకెన్ని గుండెలు?'' అన్నాడు కోపంగా.

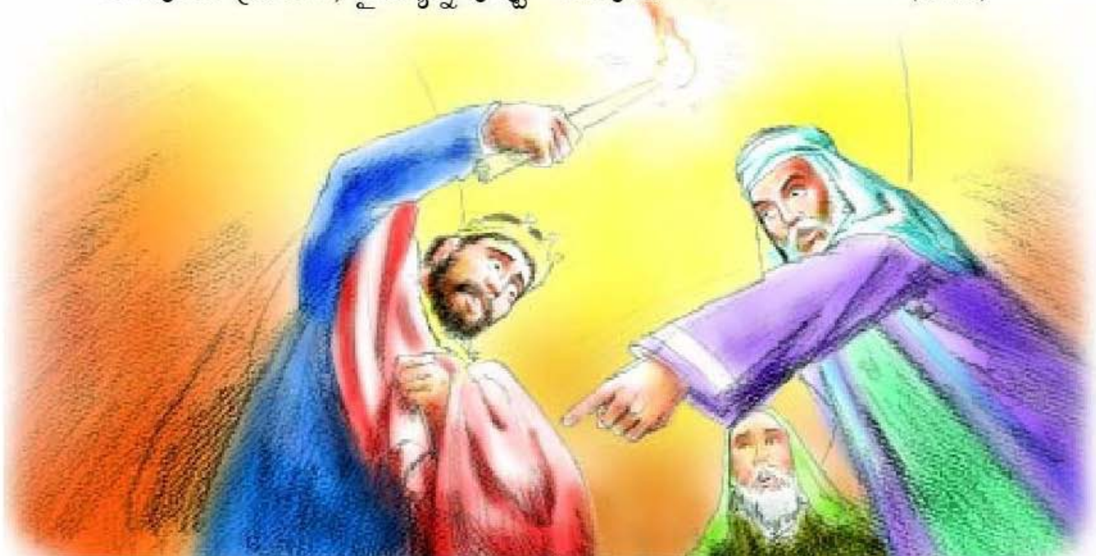
''ప్రభూ మన్నించాలి. నేను దేవుణ్ణి అవమానించడంలేదు. దేవుడి పేరుతో మోసం చేస్తున్న వారిని చూపడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను. దయచేసి, ఈ కాగడాను తీసుకుని నావెంట రండి. విగ్రహం వెనక ఇంకా మసక చీకటిగానే ఉన్నది,'' అంటూ రాజుకు వెలుగుతున్న కాగడా నిచ్చి డేనియల్ గుడిలోపలికి నడిచాడు. విగ్రహం వెనక వైపుకు చేరాక, అక్కడ నేల మీద పలుచటి బూడిద పొరమీద కనిపించిన పాదాల గుర్తులను రాజును జాగ్రత్తగా పరిశీలించమన్నాడు. ఆ అడుగు జాడలను అనుసరించి వెళ్ళడంతో వారికి కటికచీకటిగా ఉన్న ఒక మూలలో, పలుచటి రాతి పలకతో మూయబడిన రహస్య ద్వారం కనిపించింది. దాని వెనక పూజారి గృహం ఉంది. ''ఇవన్నీ ఏమిటి?'' అని అడిగాడు రాజు అయోమయంగా.

''ప్రభూ, ఒక్కొక్క రాత్రీ, పూజారీ ఆయన కుటుంబీకులూ ఈ రహస్యద్వారం గుండా ఆలయంలో ప్రవేశించి, నైవేద్యాన్ని గుట్టు చప్పుడు కాకుండా తినేస్తున్నారు. నిన్న పూజారి ఇంటికి ముఖ్యమైన బంధువులు అంటే, ఆయన కోడలి తల్లిదండ్రులు వచ్చారని నాకు తెలుసు. వారికి ప్రత్యేక వంటలతో విందు భోజనం పెట్టాలి కదా! నిన్న సాయంకాలం దేముడి విగ్రహాన్ని ప్రదక్షిణ చేసినప్పుడు నేను నేలమీద బూడిద చల్లాను. మనం చూసిన అడుగు జాడలు పూజారివీ, ఆయన కుటుంబీకులవీ, బంధువులవీనూ,'' అని వివరించాడు డేనియల్.

రాజు ఒక్క క్షణం దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. ఆ తరవాత తేరుకుని, పూజారికి కారాగార శిక్ష విధించాడు.

''ఓరి దేముడా! దేముడి పేరుతోనే ఇలాంటి మోసాలు ఎలా జరుతాయి!'' అని ఆశ్చర్యపోయాడు రాజు.

''ప్రభూ, మనుషులమైన మనకన్నా ఎక్కువగానే దేముడు కూడా మూర్ఖులు, దుర్మార్గుల దురాగతాలను అనంతంగా భరిస్తూనే ఉంటాడు. అందుకు గల కారణాలు మనకు అవగతం కావు. ఏది ఏమైనప్పటికీ నిజం వెలుగు చూసే తరుణం తప్పక వచ్చి తీరుతుంది!'' అన్నాడు డేనియల్. –(ఎం.డి)

చందమామ కబుర్లు

విగ్రహ పరిరక్షణ కోసం

కన్యాకుమారి సముద్ర తీరంలో చుట్టూ నీళ్ళుగల ఒక పెద్ద బండమీద కూర్చుని స్వామి వివేకానంద ధ్యానం చేశారు. దానిని ఇవాళ 'వివేకానంద స్మారక శిల'గా అభివృద్ధి చేశారు. దానికి సమీపంలోనే మరొక పెద్ద బండమీద 133 అడుగుల ఎత్తున తిరువళ్ళువర్ విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించారు. మనుషులు నడుచుకోవలసిన మంచి మార్గాలను సూచించే సుప్రసిద్ధ తమిళ గ్రంథం 'తిరుక్కురళ్' గ్రంథకర్త తిరువళ్ళువర్. ఐదేళ్ళ క్రితం ప్రతిష్ఠించబడిన ఈ విగ్రహం పరిరక్షణ దృష్ట్యా దీనికిప్పుడు 'పాలీ-సిలికాన్' పూత పూయించారు. ఇలా చేయడం వల్ల ఉప్పుగాలులకూ, ఎండా, గాలీ, మొదలైన వాతావరణంలో వచ్చే మార్పులకూ విగ్రహం దెబ్బతినకుండా ఉంటుంది. 27 లక్షల రూపాయిల ఖర్చుతో జరిగిన ఈ పూత కార్యక్రమం పూర్తి కావడానికి నాలుగు నెలలు పట్టింది. ఇప్పుడు విగ్రహం దగ్గరికి పర్యాటకులను అనుమతిస్తున్నారు.

ముప్పై ఎనిమిదో సారి!

స్కాటిష్ వీరుడు రాబర్ట్ బ్రూస్, బ్రిటిష్ వారి చేతుల్లో ఏడు సార్లు ఓడిపోయి, ఒక గుహలో దాక్కుని, అక్కడ గూడు కట్టడానికి పట్టు వదలకుండా ప్రయత్నించిన ఒక సాలెపురుగు నుంచి స్ఫూర్తి పొందిన కథ మనమందరం చదివిందే కదా?

రాజస్థాన్‌కు చెందిన శివ ధావన్ యాదవ్‌ను గురించి విన్నారంటే, అతన్ని మీరు అభినవ రాబర్ట్ బ్రూస్ అని తప్పక అనగలరు. అతడు పదో తరగతి పరీక్ష 37 సార్లు రాశాడు. ఇన్ని ప్రయత్నాలూ విఫలం కావడంతో ప్రస్తుతం మార్చ్-ఏప్రిల్ పరీక్షలు రాయడానికి సిద్ధమవుతున్నాడు. అతడు 18 ఏళ్ళ ప్రాయంలో ప్రప్రథమంగా పదవ తరగతి పరీక్ష రాశాడు. తన కొడుకు తప్పక పాసవుతాడన్న నమ్మకంతో అతని తల్లిదండ్రులు పెళ్ళి ఏర్పాట్లన్నీ చేశారు. అతనికిప్పుడు 56 సంవత్సరాలు. అవివాహితుడుగానే ఉండిపోయాడు!

THE ADVENTURES OF G-man

ఆండ్రోమేనియా-1
భాగం 1

సమర్పిస్తున్నది

POWER SUPPLY

సెయింట్ థామస్ స్కూల్లో మరోరోజు

మేజర్ సూర్యరాజ్ టీచర్ల గదిలోనుంచి బయల్దేరి, తన ఫిజికల్ ట్రెయినింగ్ క్లాసుకు వెళ్ళబోతున్నాడు...

అప్పుడు అకస్మాత్తుగా...

BLiP
BLiP

ఏమయింది?

ఏం లేదు, ఇది పాత నొప్పే.

మళ్ళీ జి-మ్యాన్‌కి పని తగిలింది.

ఈలోగా అంత దూరంగాలేని, మరో చోట..

టెర్రోలీన్ తన వనరులన్నిటినీ వెచ్చించి,
అత్యాధునికమైన యంత్రాలను
తయారుచేశాడు.

జన సమూహాన్ని
నాశనం చేసే యంత్రాలు

ఇవి నిర్దాక్షిణ్యమైన ఆండ్రోయిడ్లు.
ఇవి ప్రపంచంలోని ఎంత బలవంతమైన
సైన్యాన్నైనా తమ పేల్చుడు శక్తితో ఇట్టే
సర్వనాశనం చెయ్యగలవు.

అదీ సంగతి
జి-మ్యాన్. నువ్వేం
చెయ్యాలో నేను మరేం
చెప్పనక్కర్లేదు...

సూర్యరాజ్ తనకిష్టమైన ఎనర్జీ ఫుడ్ తింటున్నాడు, ఓ ప్యాక్ పార్లే-జీ. ఇతిహాసకథ ఏమిటంటే, జీ-మాన్ అయ్యేముందు, సూర్యరాజ్, సూర్య కాంతిని ఓ సెకన్లో కొంతభాగంలో లీనం చేసుకుంటాడు. అందుచేతనేమో బహుశా ఓ సెకను పాటు చీకటి అవుతుంది. అందువల్లనే ఎవరూ ఈ పరివర్తనని చూడలేకపోవచ్చు.

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

ఈ రహస్య సైన్యం ఆ టవర్ (బురుజు) కింద 300 మైళ్ళలో ఉంది.

నేను కనబడకుండా అక్కడికి ఎలా చేరుకోను?

ఎర్ర దుస్తుల్లో ఉన్న మనిషి పటుబడకుండా ఎంతో దూరం వెళ్ళలేడు..

రాత్రి వరకు ఆగి తీరాలి

సూర్యాస్తమయం కాగానే...

కాంతి వేగంతో ప్రయాణం చేస్తూ, జీ-మ్యాన్ ఆ వ్యూహంలోనుండి దూసుకు పోతాడు.

టెర్రోలీన్ స్థావరం (గుహ) బయట ఉన్న 24 అంగుళాల మందపు ఉక్కు భద్రతా గోడవద్దకు జీ-మ్యాన్ చేరుకుంటాడు.

కాస్త జీ-శక్తిని ప్రదర్శించాలి

KABOOM

ఎవరు
లోపల

ఓహో జీ-మ్యానా.
ఇంతకాలం పట్టిందేం
బాబూ రావడానికి? ఆ ఎలక
ఆర్బ్ నాపై అరుస్తాడేమోనని
కాచుక్కూచున్నాను.
హే.. హే.. హే..

ఆలస్యమైనా
వచ్చాను సంతోషించు
నా పాత నేస్తం. ఆనందం
కలిగించడమే నా లక్ష్యం
నీకు తెలుసుగా?

భేష్.. భేష్.. నా
సృష్టికారకాలైన ఈ
యంత్రాలు ఇక్కడున్న
టార్గెట్లపై ప్రాక్టీసు చేస్తూ,
తుప్పు పట్టిపోతున్నాయి.

టార్గెట్లు మళ్ళీ తిప్పి
కొట్టలేవుగా.. హ...
హ.. హ..

ఇదంతా నా అదృష్టం
టెరోలీన్..

జి-మ్యాన్ ఈ ఆండ్రాయిడ్లన్నిటితోనూ ఒంటరిగా పోరాడగలడా?
సాహస భరితమైన ఆండ్రోమేనియా -I భాగం 2 సంచికలో చదవండి..

PARLE

క్విజ్

G-man

1. గ్లుగ్గా దాక్కున్న స్థలం ____________________
   - ఏ. డ్రెయిన్ పైప్ (మురుగు గొట్టం)
   - బి. నీళ్ళ ట్యాంక్
   - సి. స్కూలు బిల్డింగు

2. పిల్లల ఆలోచనలని దొంగిలించేందుకు, న్యూరాల్ దీన్ని వాడాడు ____________________
   - ఏ. మైండ్ రెయిడర్
   - బి. డ్రీమ్ మెషీన్ (కలల యంత్రం)
   - సి. మైండ్ కంట్రోల్

3. జి-మ్యాన్, న్యూరాల్‌తో ఇక్కడ యుద్ధం చేశాడు ____________
   - ఏ. మైండ్ స్పేస్
   - బి. మైండ్ గెలాక్సీ
   - సి. డైమెన్షన్ ఎక్స్

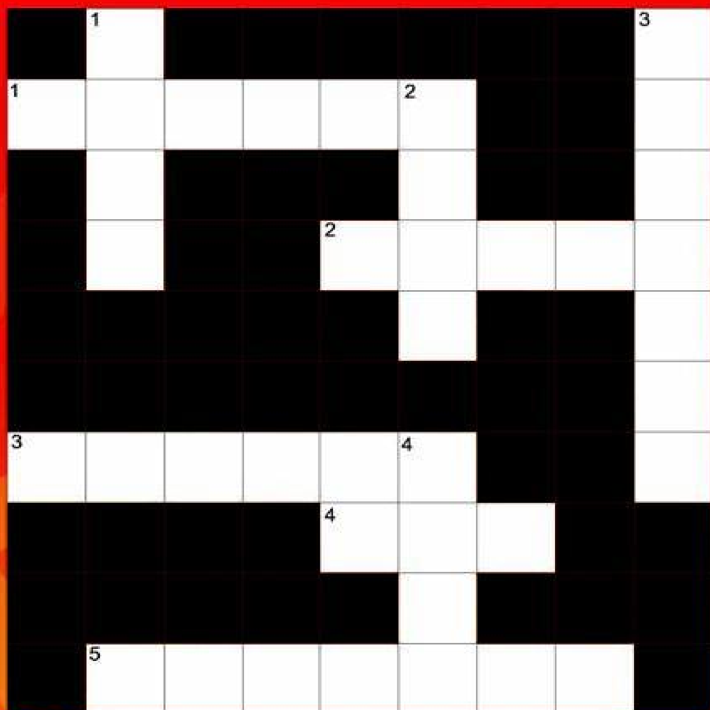
4. జి-మ్యాన్ గ్లుగ్గాని ____________________ గా మార్చి ఓడిస్తాడు
   - ఏ. ఆవిరి
   - బి. నీరు
   - సి. మంచు

5. న్యూరాల్ యంత్రం ఒక పాడుబడిన ________________ లో ఉంటుంది
   - ఏ. గుహలో
   - బి. వేర్‌హౌస్ (గోదాం)లో
   - సి. స్కూలులో

6. గ్లుగ్గా ____________________ యొక్క ప్రోటోప్లాజంతో సృష్టించబడ్డాడు
   - ఏ. చెట్లు
   - బి. వైరస్
   - సి. పరగ్రహాలకి చెందిన

జవాబులు: 1- ఏ, 2- బి, 3- బి, 4- బి, 5- ఏ, 6- సి

CROSSWORD

Across
1. G-man's Power Supply
2. ______ Suryaraj
3. The Water Monster's real name
4. The alien being that guides G-man
5. The island on which Terrolene's Childotron is kept

Down
1. The Water Monster's hiding place
2. Terrolene's biggest enemy
3. The inventor of the Mind Raider
4. Suryaraj fought in the Indian _____

POWER SUPPLY FOR

Visit: www.parleproducts.com

తమిళనాడు జానపద కథ

తెలివిగల కోడలు!

రామనాథపురంలో సంపన్నుడైన ఒక వర్తకుడు ఉండేవాడు. అయనకు లేకలేక ఒక మగబిడ్డ పుట్టాడు. తన సంపదలకు వారసుడు పుట్టాడన్న ఆనందం కొద్దీ బిడ్డకు భాగ్యనాథుడని పేరు పెట్టి మురిసిపోయాడు వర్తకుడు. అయితే, భాగ్యనాథుడు బాల్యంలో సక్రమంగా చదువుకోకుండా అల్లరిచిల్లరగా తిరుగుతూ మందమతిగా పెరిగి పెద్దవాడయ్యాడు. అతని చుట్టూ చేరే మిత్రులు ఎదుట పొగుడుతూ, వెనక పరిహసించేవారు.

ఈ పరిస్థితి వర్తకుడికి ఎంతో వేదన కలిగించింది. "మనల్ని భాగ్య వృద్ధాప్యంలో ఆదుకుంటాడనే ఆశ నాకు లేదు," అనేవాడు భార్యతో తరచూ. ఒకనాడు వర్తకుడు అలా అన్నప్పుడు, "మీరు అలా విచారపడడం తప్పు, వాడికెప్పుడన్నా వ్యాపారమెళకువలు అప్పగించి, వాణ్ణి దారిలో పెట్టే ప్రయత్నం చేశారా?" అన్నది భార్య నిష్ఠూరంగా. వర్తకుడికి అందులో నిజం ఉన్నట్టు తోచింది. ఆ రాత్రి భోజనం చేస్తూండగా కొడుకుతో, "భాగ్యా, రేపటి నుంచి నువ్వు నాతో దుకాణానికి వచ్చి, వ్యాపారంలోని మెళకువలు నేర్చుకో. అప్పుడే నా తదనంతరం మన వర్తక వ్యాపారాలను స్వయంగా చూసుకోగలవు" అన్నాడు.

మరునాడు ఉదయం భాగ్యనాథుడు తండ్రితో కలిసి దుకాణానికి వెళ్ళాడుగాని, అతడి దృష్టి వ్యాపారం మీద నిలబడలేదు. దుకాణంలో పనిచేసే వారితో, వెచ్చాలు కొనడానికి వచ్చేవారితో పిచ్చాపాటీ మాట్లాడడంతోనే గడిపేశాడు. రెండో రోజు దుకాణానికి వచ్చాడు గాని, ఎవరితోనో కలిసి ఎక్కడికో వెళ్ళి, సాయంకాలానికి తిరిగివచ్చాడు. వ్యాపారంలో తలమునకలుగా ఉన్న వర్తకుడు దీన్ని గమనించలేదు. మూడో రోజు, దుకాణానికి వచ్చిన భాగ్యనాథుడు కొంతసేపటికల్లా అక్కడినుంచి వెళ్ళినవాడు ఆ తరవాత అటుకేసి తిరగలేదు.

కొన్ని రోజులు గడిచాయి. వర్తకుడి భార్య, "మనవాడికి పెళ్ళీడు వచ్చింది. మంచి పిల్లను

తెచ్చి పెళ్ళి చేసేస్తే, బాధ్యతలు గుర్తెరిగి నడుచుకోగలడను కుంటాను," అన్నది భర్తతో. వర్తకుడు ఆ మాటకు మొదట, "ఇలాంటి మందమతికి, ఎవరు పిల్లనిస్తారు?" అని, ఆ తరవాత కొంత సేపు ఆలోచించి, "సరే, వెధవాయికి మరొక అవకాశం ఇచ్చి చూద్దాం. మమ్మాపిల్లను చూసేలోగా వాడికి ఒక పరీక్ష పెడదాం," అన్నాడు వర్తకుడు.

"ఏమిటా పరీక్ష?" అని అడిగింది భార్య.

"రేపువాడి చేతికి మూడు రూపాయలు ఇవ్వు. ఒక రూపాయి పెట్టి ఏదైనా కొనుక్కుని తినమని చెప్పు. రెండో రూపాయిని నదిలోకి విసిరి వేయమని చెప్పు. మూడో రూపాయికి–వాడు తినడానికి, తాగడానికి, నాటి పెంచడానికి, పశువు తినడానికి కొనుక్కురమ్మని చెప్పు," అన్నాడు వర్తకుడు.

మరునాడు తల్లి, మూడు రూపాయల నాణాలు తన చేతిలో పెట్టి, చెప్పిన మాటలు విని భాగ్యనాథుడు ఆశ్చర్యపోయాడు. ఆ తరవాత అంగడి వీధికి వెళ్ళి ఒక రూపాయి పెట్టి పకోడీలు కొనుక్కుని తింటూ నదీ తీరం కేసి నడిచాడు. జేబులోని ఒక నాణాన్ని తీసి, నదిలోకి విసరబోయినవాడు, అలాగే ఆగిపోయాడు. నదిలోకి రూపాయి నాణాన్ని విసిరడం మూర్ఖత్వం కాదా అనిపించింది. మరి, అలా వేయకపోతే తల్లి మాటను పాటించనట్టు అవుతుంది కదా? ఎటూ తేల్చుకో లేక పక్కనే కనిపించిన ఎత్తయిన బండమీదికి వెళ్ళి చతికిలబడ్డాడు.

హఠాత్తుగా ఎవరో తన వెనక నిలబడినట్టు గ్రహించి తల తిప్పి చూశాడు. గుడిపూజారి కూతురు భాగీరథి చిన్నగా నవ్వుతూ కనిపించింది. "నదిలోకి అమాంతం దూకడం ఎలాగా అని ఆలోచిస్తున్నావా ఏం?" అని అడుగుతూ ఎదుటికి వచ్చింది భాగీరథి.

ఆమె తన మిత్రుడు హరి చెల్లెలన్న చొరవకొద్దీ, "లేదు భాగీరథీ, ఈ నాణాన్ని నదిలోకి వేద్దామా? వద్దా? అని ఆలోచిస్తున్నాను," అంటూ భాగ్యనాథుడు తన సమస్యను చెప్పాడు. అంతా ఓర్పుతో విన్న భాగీరథి గలగలా నవ్వుతూ, "నాణాన్ని నదిలోకి విసిరవేయొద్దు. నిజానికి ఆ నాణాన్ని ఖర్చు పెట్టకుండా ఇంటికి తీసుకువచ్చి ఇవ్వాలన్నదే మీ అమ్మ ఉద్దేశం," అన్నది.

"మరి, ఒక్క రూపాయితో నాలుగు వస్తువులు ఎలా కొనడం?" అన్నాడు భాగ్యనాథుడు.

భాగీరథి మళ్ళీ గట్టిగా నవ్వుతూ, "భాగ్యా, మందమతిలా అలా బెంబేలు పడిపోతున్నావెందుకు? మీ అమ్మగారు కొనుక్కురమ్మన్నది ఖర్బూజా పండు. అందులో తినడానికీ, తాగడానికీ, నాటి పెంచడానికీ, పశువు మేతా అన్నీ ఉన్నాయి కదా?" అన్నది.

"ఆ సంగతి నాకు స్ఫురించనే లేదు, భాగీరథీ," అంటూ అతడు పైకి లేచాడు.

‘‘నా వెంట రా, నీకో మంచి ఖర్బూజా పండును కొనిపెడతాను,’’ అన్నది భాగీరథి.

ఆ తరవాత అతడు ఖర్బూజా పండును అమ్మ చేతికి ఇచ్చినప్పుడు ఆమె ఆనందంతో భర్త దగ్గరికి పరిగెత్తుకుపోయి, ‘‘చూశారా, మనవాడు ఏం తెచ్చాడో? వాడు మందమతి కాదండీ. చాలా తెలివైనవాడు,’’ అన్నది.

‘‘వాణ్ణి ఇలా పిలువు’’ అన్నాడు వర్తకుడు.

భాగ్యనాథుడు వచ్చి ఎదుట నిలబడ్డాడు. ‘‘ఈ ఖర్బూజా పండును కొనే ఆలోచన నీకు స్వయంగా వచ్చి ఉండదు. ఎవరి సలహా పై దీనిని కొన్నావు?’’ అని అడిగాడు తండ్రి.

భాగ్యనాథుడికి అబద్ధం చెప్పడం ఇష్టం లేదు. అందువల్ల ‘‘హరి చెల్లెలు భాగీరథి,’’ అన్నాడు నిజాయితీగా.

‘‘ఎవరూ, పై జారిగారమ్మాయే కదా? తెలివైన పిల్ల. ఇంకా ఏఏ సలహాలు ఇచ్చిందేమిటి?’’ అని అడిగాడు తండ్రి తలపంకిస్తూ.

‘‘నాణాన్ని నదిలోకి విసిరేయొద్దని చెప్పింది. ఇదిగో రెండో రూపాయి,’’ అంటూ రూపాయిని తీసి తండ్రి చేతిలో పెట్టి ఇంటిలోపలికివెళ్ళాడు భాగ్యనాథుడు.

వర్తకుడు చిన్నగా నవ్వుతూ భార్యకేసి చూస్తూ, ‘‘మనవాడికి తగిన వధు మాటొరికింది!’’ అన్నాడు.

‘‘ఎవరూ, ఆ పై జారిగారమ్మాయేనా?’’ అని అడిగింది భార్య.

‘‘మరెవరు? ఆమె తెలివయిన అమ్మాయి. భాగ్యాన్ని జాగ్రత్తగా చూసుకోగలదు,’’ అన్నాడు వర్తకుడు.

ఆ తరవాత భార్యా భర్తలు వెళ్ళి పూజారి దంపతులను చూసి, భాగీరథిని తమ ఇంటి కోడలు చేసుకోవాలన్న తమ కోరిక చెప్పారు. వాళ్ళు అందుకు సమ్మతించారు. త్వరలోనే పెళ్ళి జరిగిపోయింది.

పెళ్ళయిన మరునాడు ఇంటి వద్దే ఉండిపోయిన భాగ్యనాథుణ్ణి బలవంతపెట్టి అతని తండ్రితో పాటు దుకాణానికి పంపింది భాగీరథి. భాగ్యనాథుడు దుకాణానికైతే వెళ్ళాడు గాని, అక్కడ కుదురుగా కూర్చోలేక పోయాడు. వాడి వాలకం చూసి వాణ్ణి ఇంటికివెళ్ళమన్నాడు తండ్రి.

ఒక వారం గడిచింది. ఆచారం ప్రకారం భాగ్యనాథుడు భార్యను తీసుకువెళ్ళి అత్తవారింట వదిలి వచ్చాడు. మర్నాటి నుంచి అతడు శ్రద్ధగా, తండ్రితో పాటు దుకాణంలో కూర్చుని వ్యాపారం చేయసాగాడు. అది తండ్రికి ఎంతో ఆనందం కలిగించింది. మరొక వారం గడిచింది. తండ్రికి తనయుడి శక్తిసామర్థ్యాలను రుజువుచేసుకోవాలనిపించింది. ‘‘రేపు పట్నానికి వెళ్ళి గ్రామంలో అమ్మడానికి తగిన సరుకులు కొనుక్కునిరా. కావలసిన డబ్బు ఇస్తాను. వెంట నౌకరును తీసుకెళ్ళి, కావాలంటే అక్కడే బసి

చేసి, నెమ్మదిగా ఎల్లుండే రా,'' అన్నాడు.

భాగ్యనాథుడు చాలా సంతోషించాడు. మర్నాడు ఉదయమే ఒక నౌకరును వెంటబెట్టుకుని గుర్రబ్బండిలో ఉత్సాహంగా పట్నానికి బయలుదేరాడు. వాళ్ళు పట్నం చేరేసరికి మధ్యాహ్నమయింది. ఇద్దరూ సంత వీధికివెళ్ళి కావలసిన వస్తువుల ధరలను విచారించి తెలుసుకున్నారు. రేపు పొద్దునే డబ్బులు చెల్లించి కొనుక్కోవచ్చన్న ఉద్దేశంతో, అప్పటికే సాయంకాలం కావడంతో, సత్రం కోసం వెతికి, ఒక సత్రంలో దిగారు. ఆ సత్రం యజమాని ఒక స్త్రీ.

ఆ స్త్రీ వారికి భోజనం వడ్డిస్తూ, అక్కడ జూదమాడే సదుపాయం ఉన్న సంగతిని ప్రస్తావించింది. ఆ మాటవినగానే భాగ్యనాథుడికి చదరంగం ఆడి, కొంత డబ్బు సంపాయించవచ్చునే ఉత్సాహం కలిగింది. వెంటనే ఆటకు దిగాడు. మసకవెలుతురులో చదరంగం ఆట ఆరంభమయింది. తొలి రెండు ఆటలలోనూ తనే గెలవడంతో భాగ్యనాథుడికి మితిమించిన ఆత్మవిశ్వాసం కలిగింది. అయినా మూడో ఆట ఓడిపోయాడు. నాలుగో ఆట తాను గెలుస్తానను కుంటూన్న సమయంలో ఒక పిల్లి అటు కేసి గెంతడంతో దీపం ఆరిపోయింది. సత్రం యజమానురాలు దీపం ముట్టించడానికి కొంతసేపు పట్టింది. ఆ తరవాత కొనసాగిన ఆటలలోనూ భాగ్యనాథుడు ఓడిపోయాడు. ఆ మధ్య మధ్యలో పిల్లి వచ్చి దీపం కుందెను పడదోయడం, ఆ తరవాత ఆడే ఆటలో భాగ్యనాథుడు ఓడి పోవడం, సత్రం యజమానురాలు గెలుపొందడం జరుగుతూ వచ్చింది. సత్రం యజమానురాలు సైగచేయడం వల్లే ఆ పిల్లి సమయానికి వచ్చి దీపం కుందెను పడదోస్తున్నదన్న విషయం భాగ్యనాథుడు గ్రహించలేక పోయాడు. తన దగ్గరున్న డబ్బంతా పోగొట్టుకునేంత వరకు ఆడాడు. అంతటితో ఆగక ఇంకా ఆడి, ఆమెకు బాకీ పడ్డాడు.

మర్నాడు తెల్లవారాక, సత్రం యజమానురాలు బాకీ పడిన సొమ్మును తీసుకురావడానికి నౌకరును గ్రామానికి పంపమనీ, వాడు డబ్బుతో తిరిగి వచ్చేంతవరకు భాగ్యనాథుణ్ణి తోటపని, వంటపని చేయడంలో తనకు సాయపడమనీ పురమాయించింది.

సరుకులు కొనడానికి వెళ్ళిన కొడుకు రాక పోయే సరికి భాగ్యనాథుడి తల్లిదండ్రులు దిగులు పడసాగారు. మూడో రోజు సాయంకాలం నౌకరు వచ్చి జరిగింది చెప్పాడు.

అంతలో తల్లిగారింటి నుంచి తిరిగి వచ్చిన భాగీరథి, జరిగిన సంగతి తెలుసుకుని, తను వెళ్ళి భర్తను తీసుకువస్తానని అత్తామామలకు

నచ్చ జెప్పి, వు గవేషం ధరించి, నౌకరు ను వెంట బెట్టుకుని పట్నానికి బయలుదేరింది.

పిట్నం చేరగానే, నౌకరు ను బండితో సహా దు·రంగా ఉండమని చెప్పి, తను మ·త్రం సిత్రం వద్దకు వెళ్ళింది. సిత్రం యు జవూ ను రాలి చేతిలో తన యు జవూ ని ఎలా వూ సి పొయ్యి ంది, వూ టివూ టికీ దీ పిమెకు ందెను పిడదోసిన పిల్లి సింగతి, నౌకరు భాగీరథికి వివరంగా చెప్పడంతో, ఆమె దు స్తుల్లో ఒక ఎలుకను దాచుకుని మరీ వెళ్ళింది. సత్రంలో ఒక గదిని తీసు కుంది. జూదం ఆడడంలో తనకు ఆసిక్తి ఉన్నట్టు సూ చన ప్రాయ ంగా సత్రం యజమానురాలికి చెప్పింది.

రా త్రి భోజనాలయ్యా క ఆట ఆరంభవు య్యి ంది. వ చ్చిన వ్యక్తి చాలా తెలిగల ఘ టం అని సిత్రం యు జవూ ను రాలు ఇట్టే గ్రహి ం చింది. ఆమె పిల్లి కోసం సైగ చేస్తున్న సివు యం చూ సి, భాగీరథి తన దు స్తుల్లో ఉన్న ఎలు కను వెలుపలికి వదిలి పెట్టింది. పిల్లి ఎలుక వెంట పరిగెత్తింది. సత్రం యు జవూ ను రాలు ఆటలో ఓడిపొయ్యి ంది. వెళ్ళిన పిల్లి ఆ తరవాత తిరిగి రాకపోవడంతో, పీల్లి సాయ ం లేదు గనక, ఆ తరవాత ఆడిన ప్రతి ఆటలోనూ సిత్రం యు జ వూ ను రాలు ఓడిపొయ్యి ంది. తన భర్త ఓడి పొయ్యి న డబ్బుకు రెండింతలు భాగీరథ రాబట్టు కున్నది.

వు రు నాడు తెల్లవారగానే భాగీ రథి అక్కడి ను ంచి నౌకరు వద్దకు వచ్చి, భర్త సిత్రం యు జవూ ను రా లికి బాకీ పిడ్డ డబ్బు లిచ్చి, భర్తను విడిపించు కుని రవు్మని చెప్పింది. సిత్రం యు జవూ ను రాలు డబ్బు మిఛ్చుకుని భాగ్యనాధుణ్ణి వాడి వెంట పంపింది.

భాగ్యనాధు డు గు ర్రబ్బండిలో కూ ర్చున్న తన భార్య భాగీరథిని చూ సి ఆశ్చర్యపొయ్యూ డు. అతన్ని విడిపించు కోడానికి తావు ఎలాంటి పిథకం వేసిందీ నౌకరు వివరించాడు. అది విని సింతోషించిన భాగ్యనాధు డు నౌకరు నూ, భార్యనూ వెంట బెట్టుకుని వెళ్ళి సంతలో కావలసిన వస్తువులు కొను క్కుని గ్రావూ నికి తిరు గు ప్రియా ణవు య్యా రు.

వారిని చూ సిన పర్తకుడూ, ఆయ న భార్యా పరమానందం చెందారు. జరిగినదంతా భాగీ రథి అత్తవూ వు లకు వివరించింది. అంతా విన్న పర్తకుడూ, అతని భార్యా, ''భాగ్యనాధు డు అసిలు వూ రడు. అయి తే, తెలివిగల వూ కోడలి చేతు ల్లో వూ సింపిదా, వూ బిడ్డ భవిష్యత్తు సు ర°తంగా ఉండగలదని వూ త్రం ధూ ఢిగా చెప్పిగలం,'' అన్నారు ఒక్కసారిగా.

ధ్రువీకరణ పత్రం

ఫిరాట్లంక అనే జమీ లో చాలా గ్రామాలు ఉండేవి. జమీందారు భజరంగరాయుడు స్వయంగా ఆయా వ్యక్తుల వ్యవహారజ్ఞానం, నిజాయితీల గురించి తగు వాకబు చేసి గ్రామాధికారులుగా నియమిస్తుండేవాడు. ఐనా, అలాంటి వారిలో కొందరు లంచగొండ్లుగా తయారయ్యారనే వార్తలు, ఆయనకు అందుతుండేవి.

ఒకసారి, పోటుమెరక గ్రామాధికారి పరవస్తుదాసు మితిమీరిన లంచగొండి అంటూ, దివానోద్యోగుల ద్వారా ఆయనకు తెలిసింది. ఆయన వెంటనే దివాన్‌ను పిలిచి, సంగతి చెప్పి, "ఆ లంచగొండి సంగతేమిటో మీరే చూడండి," అన్నాడు.

వారం తిరక్కుండానే దివాను, పరవస్తుదాసును ఎలాంటి తగాదాలూ, గొడవలూ లేకుండా ప్రశాంతంగా ఉండే తుమ్మలపల్లి అనే గ్రామానికి బదిలీచేశాడు. అలాంటి చోట లంచాలు తీసుకునేందుకు ఏమాత్రం అవకాశం ఉండదని, దివాను ఉద్దేశం.

తుమ్మలపల్లికి గ్రామాధికారిగా వచ్చిన పరవస్తుదాసుకు నెలగడుస్తున్నా, గ్రామంలో ఎవరూ తగాదాలు పడి తన తీర్పుకు రాకపోవడం చాలా బాధ కలిగించింది.

ఒకరోజాయన కిటికీ దగ్గర నిలబడి వీధిలోకి చూస్తుండగా, ఇద్దరు నడివయసు వాళ్ళు పెద్దగా వాదించుకుంటూ వీధి వెంట పోవడం కంటబడింది. వెంటనే పరవస్తుదాసు వాళ్ళను కేకవేసి పిలిచాడు. వాళ్ళాయనను సమీపించి, "అయ్యా, మేం మిత్రులం! ఈ ఏడు మినుములకు ఎక్కువ ధర పలుకుతుందా, పెసలకా, అని వాదించుకుంటున్నాం," అన్నారు.

"మహబాగు! చెరొక పది రూపాయలివ్వండి. మీరు ప్రాణమిత్రులని ధ్రువీకరిస్తూ పత్రం ఇస్తాను," అన్నాడు పరవస్తుదాసు.

పాఠకులకు కథల పోటీ
ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

విజయపురం జమీందారు తన కోశాగారానికి కొత్త కాపలాదారును నియమించాలనుకున్నాడు. ఆ ఉద్యోగం కోసం వచ్చిన వారిలో శేఖరుడు, వసంతుడు అనే ఇద్దరు యువకులను దివాను ఎంపిక చేసి పంపాడు. జమీందారు శేఖరుణ్ణి పరీక్షార్థం ఆ రాత్రి కోశాగారాన్ని కాపలా కాయమన్నాడు. తెల్లవారాక అతన్ని పిలిచి తన భవనం వెనక ఉన్న తోటలో పనిచేయమన్నాడు. శేఖరుడు చాలా హుషారుగా పనిచేయడం జమీందారు గమనించాడు.

మరుసటి రాత్రి కోశాగారానికి కాపలా కాయవలసింది వసంతుడి వంతు. తెల్లవారాక అతనికి కూడా తోటపని పురమాయించాడు జమీందారు. అతడు ఎలా పనిచేస్తున్నాడో చూద్దామని వెళ్ళిన జమీందారుకు, వసంతుడు ఆదమరచి నిద్రపోవడం కనిపించింది.

ఆ రోజు సాయంకాలం వసంతుడు కోశాగార కాపలాదారుగా నియమించబడ్డాడు. జమీందారు నిర్ణయానికి ఆయన భార్య ఆశ్చర్యపోయి వసంతుణ్ణి నియమించిన కారణం అడిగింది.

- ♦ జమీందారు ఇచ్చిన సమాధానం ఏమై ఉంటుంది?
- ♦ జమీందారు ఏ ప్రమాణం ప్రాతిపదికగా వసంతుణ్ణి కాపలాదారుగా నియమించాడు?

100-150 మాటలతో కథను ముగించి, చక్కని పేరు పెట్టి మాకు పంపండి. కవరు మీద 'కథల పోటీ'కి అని రాయండి. కింది కూపనును తప్పక జతచేయండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: ఏప్రిల్ 30, 2005

పేరు ________________________ వయసు ______ పుట్టిన తేదీ __________

పాఠశాల ____________________________ తరగతి ______________

ఇంటి చిరునామా ____

____

______________________________________ పిన్‌కోడ్ ____________

తల్లి/తండ్రి సంతకం　　　　　　విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

అపాత్రదానం

మగధరాజ్యం ఉచ్చస్థితిలో ఉన్న కాలంలో బోధిసత్త్వుడు ఒకప్పుడు ఆ రాజు వద్ద కోశాధికారిగా ఉండేవాడు. ఆయనకు ఎనభైకోట్ల వరహాల సొంత ఆస్తి ఉండేది.

కాశీరాజ్యంలో శ్రీవత్స అనే మరొక ధనవంతుడుండేవాడు. ఆయనా ఎనభైకోట్ల వరహాలకు పైబడిన ఆస్తిపరుడు. కోటీశ్వరులైన బోధిసత్త్వుడూ, శ్రీవత్సా ప్రాణమిత్రులు.

కాలం కలిసిరాక, వ్యాపారంలో విపరీతంగా నష్టపోవడంతో శ్రీవత్స పేదవాడైపోయాడు. ఆ పరిస్థితుల్లో అతడికి తన మిత్రుడైన బోధిసత్త్వుడు గుర్తుకు వచ్చాడు. శ్రీవత్స తన భార్యతో కాలినడకన బయలుదేరి మగధ రాజ్యం చేరి, బోధిసత్త్వుణ్ణి చూడబోయాడు.

బోధిసత్త్వుడు ఆయనకు ఎదురువెళ్ళి ఎంతో ఆప్యాయంగా కుశల ప్రశ్నలు అడిగాడు.

శ్రీవత్స పెద్దగా నిట్టూరుస్తూ, "బోధిసత్త్వా! నా దశ మారిపోయింది. బికారినైపోయాను. ఇటువంటిస్థితిలో నాకు సహాయపడగలవాడివి నీవొక్కడివే అని నమ్మి, ఇలా వచ్చాను," అన్నాడు.

"శ్రీవత్సా, విచారించకు. కష్టసమయంలో రావలసిన చోటుకే వచ్చావు" అని బోధిసత్త్వుడు తన దగ్గర ఉన్న ధనంలో సగం నలభైకోట్ల వరహాలు మిత్రుడికివ్వడమే కాక, దానితో పాటు తన పరివారంలోని సగం మందిని అతడి పరం చేశాడు.

కొంతకాలం గడిచింది. రాజ్యంలో చెలరేగిన అరాజకం, అల్లర్ల కారణంగా బోధిసత్త్వుడు ఉద్యోగంతోపాటు ధనాన్ని కూడా పోగొట్టుకుని, దారిద్ర్యబాధకు గురయ్యాడు. ఆయనకు ఈ స్థితిలో తనకు సాయపడగలవాడు మిత్రుడైన శ్రీవత్స తప్ప మరెవరూ లేరన్న నమ్మకం కలిగింది. వెంటనే బోధిసత్త్వుడు భార్యతో సంగతి చెప్పి, ఆమెతో సహా కాశీరాజ్యానికి బయలుదేరాడు.

ఆయన నగర శివార్లు చేరుతూనే భార్యను ఒక చెట్టు నీడలో విశ్రాంతి తీసుకుంటూ ఉండమని చెప్పి, "శ్రేష్ఠి అర్దా

పిడకు. ప్రాణమిత్రుడైన శ్రీవత్సకు సంగతి చెప్పి, నీ కోసం బండినీ, పరిచారకులనూ పంపుతాను,'' అని నగరంలోకి వెళ్ళాడు.

బోధిసత్త్వుడు, శ్రీవత్స మేడ భవన ద్వారం కాపిలావాడితో తాను ఎవరైనదీ చెప్పి, ఆ సంగతి యజమానికి చెప్పమన్నాడు.

కాపిలావాడు లోపలికి పోయి తిరిగి వచ్చి, బోధిసత్త్వుణ్ణి తన యజమాని రమ్మనమని చెప్పినట్టు తెలియపరిచాడు. శ్రీవత్స, బోధిసత్త్వుణ్ణి ఎగాదిగా చూసి, ''ఏం పని మీద వచ్చావు?'' అని అడిగాడు.

''మీ దర్శనం కోసం...'' అంటూ బోధిసత్త్వుడు తలదించుకున్నాడు.

''బసి ఎక్కడ చేశావు?'' అన్నాడు శ్రీవత్స.

''ఇంకా బసి కుదుర్చుకోలేదు. నా భార్యను పొలిమేర దగ్గర వదిలి, ఇలా వచ్చాను,'' అన్నాడు బోధిసత్త్వుడు.

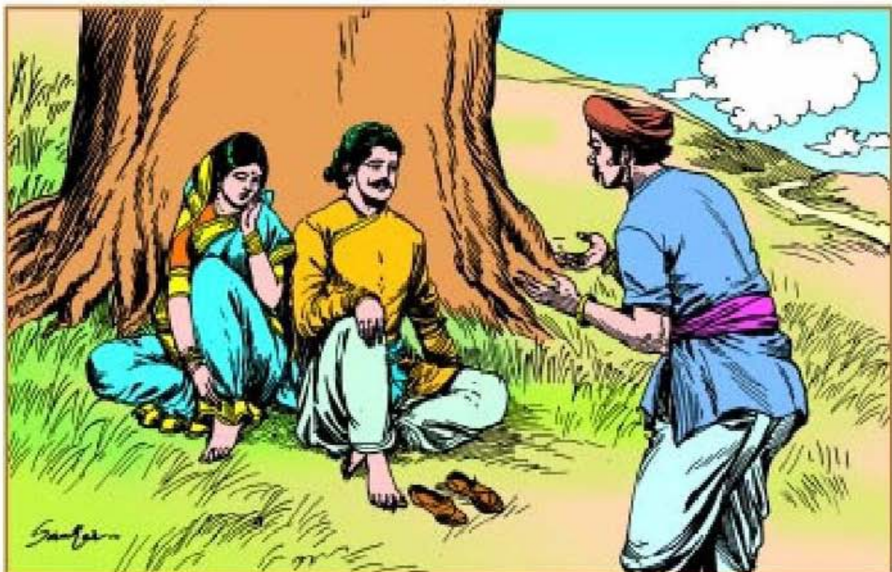
''నా ఇంట బస దొరకదు! చారెడు గింజలు ఇస్తాం, పిట్టకుపోయి గంజి కాచుకుంటారు,'' అన్నాడు శ్రీవత్స కఠినంగా.

ఆ మరుక్షణం ఒక సేవకుడు దోసెడు గింజలు తెచ్చి బోధిసత్త్వుడి ఒడిలో పోశాడు. బోధిసత్త్వుడు తన భార్య ఉన్న చోటుకు వెళ్ళాడు. ''మీ ప్రాణస్నేహితుడు ఏమిచ్చాడు?'' అని భార్య అడిగింది.

''మిత్రుడు శ్రీవత్స చారెడు గింజలతో మన పీడ వదుల్చుకున్నాడు,'' అన్నాడు బోధిసత్త్వుడు నిర్వికారంగా.

''అవెందుకు పుచ్చుకున్నారండీ? మనం అతడికిచ్చిన నలభైకోట్ల వరహాలకు ఇది ప్రతిఫలమా? ఇలాంటి కృతఘ్నుడి ముఖం చూడటమే పాపం!'' అన్నది భార్య కోపంగా.

కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకున్న భార్యను ఓదార్చుతూ బోధిసత్త్వుడు, ''ఏది ఏమైనప్పటికీ,

ఒకసారి మిత్రులైన వారి మధ్య విరోధభావం ఏర్పడకూడదు. అందుకోసమే, ఈ గింజలు మిగుల్చుకున్నాను," అన్నాడు.

భార్యా, భర్తలు ఇలా మాట్లాడుకుంటూ ఉండగా సేవకుడొకడు ఆ దారినే వచ్చాడు. వాడు లోగడ బోధిసత్వుడు శ్రీవత్సకు పంచి ఇచ్చిన పరివారంలోని వాడు. వాడు తన పూర్వ యజమానిని గుర్తించి, కాళ్ళపైబడి, "అయ్యా, ఇలా వచ్చారేం?" అని అడిగాడు.

బోధిసత్వుడు వాడికి జరిగినదంతా చెప్పాడు. సేవకుడు బోధిసత్వుణ్ణీ, ఆయన భార్యనూ తన ఇంటికి తీసుకుపోయి, భోజనం పెట్టి, ఉండేందుకు ఒక గది ఇచ్చాడు. వాడు ఆ తరవాత ఈ సంగతి తనతోటి సేవకులందరికీ చెప్పాడు.

క్రమంగా కోటీశ్వరుడైన శ్రీవత్స మిత్రద్రోహం సంగతి కాశీరాజుకు తెలిసింది. ఆయన బోధిసత్వుణ్ణి పిలిపించి, "నీవు శ్రీవత్సకు నలభైకోట్ల వరహాలు ఇచ్చిన సంగతి నిజమేనా?" అని అడిగాడు.

బోధిసత్వుడు రాజుకు అంతా వివరించాడు. రాజు శ్రీవత్సకు కబురు చేసి, అతడికి బోధిసత్వుణ్ణి చూపిస్తూ, "ఈయన నుంచి నువ్వు లోగడ ధన సహాయం పొందిన మాట నిజమేనా?" అని ప్రశ్నించాడు.

"నిజమే, మహారాజా!" అన్నాడు శ్రీవత్స బిక్కచచ్చిపోతూ.

"అయితే, ఆ సహాయానికి బదులు నీ మిత్రుడికి ఎలాంటి ఆదరణ చూపావు?" అన్నాడు రాజు. శ్రీవత్స సిగ్గుతో, అవమానంతో తల వంచుకున్నాడు.

రాజు, తన మంత్రులతో సంప్రదించి, శ్రీవత్స ఆస్తి అంతా బోధిసత్వుడి పరం చేస్తున్నట్టు తీర్పు ఇచ్చాడు. బోధిసత్వుడు రాజుతో, "మహారాజా, ఇతరుల సొత్తు నాకు పైచిల్లి కూడా వద్దు. నేను ఇచ్చినది నాకు తిరిగి ఇస్తే, అంతే చాలు!" అన్నాడు.

రాజు ఆ ప్రకారమే బోధిసత్వుడికి నలభై కోట్ల వరహాలు శ్రీవత్స చేత ఇప్పించి, బోధిసత్వుడితో, "అపాత్ర దానం కూడదనిపిని!" అన్నాడు.

ఈ విధంగా బోధిసత్వుడు తిరిగి ఐశ్వర్యవంతుడై, దానధర్మాలు చేస్తూ చాలాకాలం సుఖంగా జీవించాడు.

విష్ణు కథ

కృత, త్రేతా యుగాల తర్వాత ద్వాపర యుగంలో రా`స్ర్రలు విపరీతంగా వుస్రష్ఫి ల్హెషిట్టి, భూవికి బరువయ్యారు. భూదేవి విష్ణువుతో వ్రురపెట్టింది.

విష్ణువు ''దేవీ! కష్ణావతారం ఎత్తి, నీ ఆర్తి తొలగిస్తాన!'' అని అభయువిచ్చాడు.

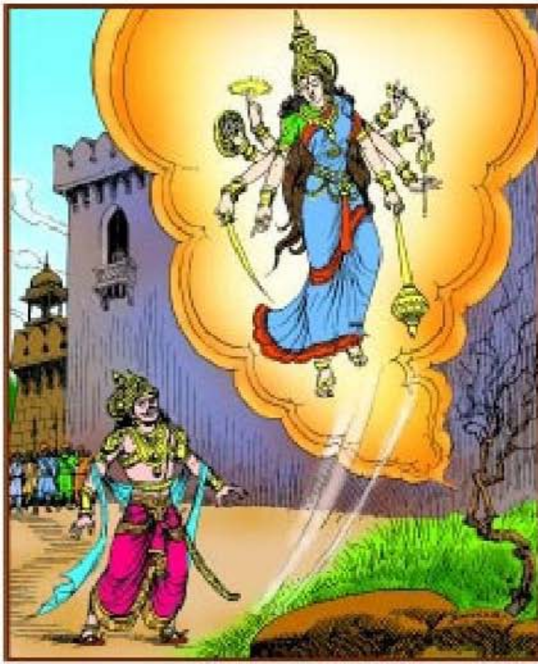
ఆదికాలం నుంచీ విష్ణువుకు ప్రబల శత్రువైన కాలనేమి రాక్షసుడు కంసుడుగా పుట్టి, వుధురానగరాన్ని పాలించే ఉగ్రసునుడి కువూరుడనిపించుకున్నాడు.

దేవాసుర యుద్ధంలో, దానవ నాయకుడై విష్ణువుతో భీకరంగా పోరాడిన విప్రచిత్తి, మగథ రాజ్యాన్నేలే జరాసంధుడై పుట్టి, రాజులను తెచ్చి భైరవుడికి బలులిచ్చి అతి శ్రద్ధగా దీ`తో అర్చిస్తున్నాడు. కంసుడు జరాసంధుడి అల్లుడు.

ఉగ్రసునుడి తవ్ముడి కువూర్తె దేవకికి, యుధువంశ రాజైన వసుదేవుడితో వివాహం జరిగింది. కంసుడు వారిని రథం వీద తీసుకుపోతూండగా, ఆకాశవాణి – దేవకి ఎనివుదో సంతానంవల్ల కంసుడు చంపబడతాడు – అని పలికింది.

కంసుడు దేవకిని చంపకుండా వసుదేవుడు అడ్డుపడి, ఆమె ప్రసవించే బిడ్డల్ని అప్పగిస్తానని కంసుడికి ఇచ్చిన వూట తప్పకుండా, ఆరుగుర్ని అప్పగించాడు.

దేవకి ఏడవ గర్భాన విష్ణువూఅంశతో ఆదిశేషుడు పెడ్డాడు. ఆ పిండాన్ని గోకులంలో ఉన్న వసుదేవుడి మరొక భార్యయైన రోహిణి గర్భాన చేర్చి, పివ్మట నందగోపుడి భార్య యశోదకు కూతురుగా పుట్టువుని యోగవూయాదేవిని విష్ణువూఆదేశించాడు.

చెరసాల చేరగానే దిక్కులు పిక్కటిల్లే లాగ ఆ శిశు మళ్ళా్యరు వు ని గగ్గోలు చేసింది.

కంసు డు శిశు మళ్ళా వధ్యశిల పైకెత్తి చంపబోగా పైకెగసి, పకపక నవ్వుతూ, ''ఓరి, కంసా! నిన్ను చరుపువాడు ే వు ంగా ఉన్నా డులే!'' అని చెపుతూ, దుర్గాదేవిగా కనిపించి అంతర్ధానమైంది.

కంసు డు భయు ంతో, ఆగ్రహంతో దేవకీ వసు దేమళ్ళ ఎదు ట వారి ఆరు గు రి బిడ్డల్నీ తెగటార్చాడు.

గోకులంలో క ష్ణు డు పుట్టినందు కు క ష్ణా ష్టవి, గోకులాష్టవి గా వేడు కలు జరిగాయి. అంతకుపు ందే క ష్ణుడికి అన్నగా రోహిణికి బలరావు డు పుట్టాడు.

దేవకి ఏడవగర్భం ప్రసవం రాకుండా అణగారిపోయు ంది. తర్వాత దేవకి ఎనిమి దో సారి గర్భం ధరించిన వెంటనే, దేవకీ వసు దే మళ్ళ్ని కంసు డు కారాగారంలో పేట్టాడు.

అది శ్రావణ వూ సం. క ష్ణపి ుం. అష్టవి ప్రవేశించింది. చంద్రు డు రోహిణీ న ుత్రంతో ఉన్నాడు. నడి రాత్రి. కావలి భటు లకు చామా నిద్ర వు ంచు కొచ్చింది. దేవకి ప్రసవించింది. విష్ణువు కృష్ణుడుగా అవతరించాడు. చెరసాల తలు పుళ్ళు తెరు చు కున్నాయి.

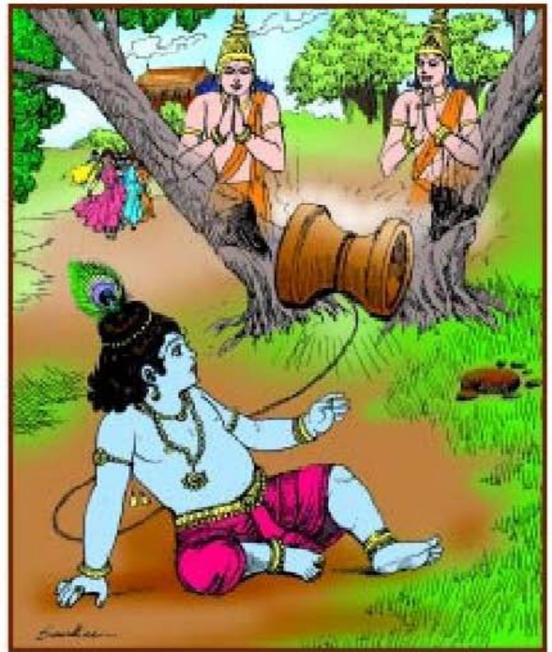
విష్ణు మాఆదేశంతో వసు దేమళ్ళ బిడ్డడిని యు పు నానదిని దాటించి, అదే సివు యు ంలో గోకులంలో అందర్నీ వూ యు నిద్ర ఆవహిం చగా, ఆ నిద్రలోనే ఆడపిల్లను ప్రసవించిన యు శోద పక్కలో పిల్లవాణ్ణి ఉంచి, ప్రాణం లేనట్లున్న పిల్లను సంగ్రోహించు కొని తిరిగి వెళ్ళాడు.

నారదు డు కంసు డి దగ్గిరికి వచ్చి, ''కంసా! ను వ్వా ఉగ్రసేను డి కువూ రు డివి కామాకాల నేవు వి! నిన్ను చంపాలని పుట్టిన ఆ విష్ణు మా ఎక్కడో ఉన్నాడని వింటివి గదా? నీ పిలు పు కోసం రా ుసు లు ఎ దు రు చూ స్తున్నారు!'' అని హెచ్చరించి వెళ్ళాడు.

ఉగ్రసేను డితో వి వాహివై్ , వి రహంతో ఉన్న ఉగ్రసేను డి రాణివద్దకు ఒక రా ుసు డు ఉగ్రసేనుడి రూపంతో వెళ్ళినప్పుడు, కాల నేవు ఆమె గర్భం ప్రవేశించి కంసు డు గా పుట్టాడు.

కంసు డు ఉగ్రసేను డిని కారాగారంలో వేయు ంచి సింహాసనం ఆక్రవు ంచాడు.

పసివాళ్ళను చంపవు ని పై తన రక్కసిని పంపాడు. ఊరూ రా పసిపాపల్ని చంపుతూ, పూ నుకాంత రూ పంతో వెళ్ళి పాలీయవచ్చిన దాని ప్రాణాలు పెల్చి చంపాడు క ష్ణు డు.

స్సి డిగాలిలా ఆకాశానికి ఎత్తుకుపోల్సు న
త ణావర్త డినీ, బండిగా విర్ర చు కు పిడాలని
చూ సీన శకటాసు ర డినీ చిన్నారి క ష్ణి ధు
చంపాధు .

యు శోద క ష్ణి ణ్ణి తను కన్న వు ద్దుల పిట్టిగా అల్లారు వు ద్దు గా చూ సు కొని వు రిసీ పోతూ న్నది.

బాలకృష్ణుడు అల్లరివాడై చిలిపి పనులతో ఇంటింట వెన్నలు దొంగిలించాడు. అనేక అద్భుత లీలలు చేశాధు . క ష్ణి లీలలతో గోకులం ఆనంద తరంగాల తేలింది.

యు శోద క ష్ణి ణ్ణి రోలు కు కట్టితే, ఈడ్చుకు వెళ్ళి రెండు మహావృక్షాల నడుమ నుంచి లాగాధు . వ ాలు కూకటి వ్రేళ్ళతో కూ లి గంధర్వులు శాపివిము క్తి పొందారు .

వు న్ను తిన్నాడని నోరు చూ పివు నగా ఆమా లించి యు శోదకు విశ్వరూ పిం చూ పీంచాధు .

కాళీయు వు హాసిర్పం పిడగల వీు ద తాండవం చేసీ వు ర్దించాధు .

గోకులంలోని వారంతా బ ందావనానికి వలసిపోల్సు నప్పిడు , గోవర్ధన పిర్వతాన్ని పై జించినందు కు దేవేంద్రు ధు అలిగ పీధు గ్ర ల జడివాన కురిపీంచగా, వ్రేలితో గోవర్ధన గిరిని ఎత్తి గొడు గ్ర పిట్టి గోమ ఔన్నూ , గోపిజనాన్నీ కాపాడి ఇంద్రు డి గర్వభంగం చేశాధు .

వేణుగోపాలుడై ఆలమందలను కాచాడు. వు రళీ గానంతో గోమతృ్ని, గోపీకల్నీ, బ ందా వనాన్నీ పిరవశింపిజేశాధు .

వూ రు ర్గూ పాలతో వచ్చిన అనేక వు ంది రా క్షసు ల్ని హితవూ ర్చాధు . బలరావు ధు కొందర్ని తు దవు ట్టించాధు .

క ష్ణి బలరావు ల్ని చంపిడానికి కంసు ధు ధన్ర్యాగం వి షితో వు ధు రా నగరానికిరప్పీం చాధు . చంపాలని పిన్నిన పిన్నాగాలన్నిటినీ బాలయు ధు వీరు లు చిత్తు చేశారు .

కృష్ణుడు కంసుణ్ణి గద్దె నుంచి జుట్టు పట్టి ఈడ్చి వు ష్టీఘా తంతో చంపాధు .

దేవకీ వసుదేవుల్ని, ఉగ్రసేనుణ్ణి సంకెళ్ళ ను ండి విడిపీంచి ఉగ్రును డిని సీంహాన నంపైనిలిపాధు .

క ష్ణి బలరావు లు యు వకుల్తెయు ధు వంశ నాయు కులయూ ్యరు .

తన కూవూ ర్తెల్తైన అస్తీ, ప్రాస్తీలను విధ వలు గా చేసీనందు కు జరాసింధు ధు క ష్ణి డిపై పగబట్టాడు. ఇరవైమూడు అక్షోహిణు ల సేన్యంతో వు ధు రను వు ట్టడించాధు .

క ష్ణి ధు జరాసింధు డిని ఓడించి ప్రాణా లతో విడిచి తరవు కొట్టాధు .

యు వనవ్నే చ్ఛలకు రాజైన కాలయు వన రా´సు డిని జరాసింధు ఘ కష్ణి డి పీు దకు ఉసీగొల్పాఘ.

కష్ణి ఘ కాలయు వను డికి దొరక్కుండా పిరు గెత్తి వు చికుంధు ఘ నిద్రిస్తున్న గ హిలో జొరబడి దాక్కున్నాఘ.

వు చికుంధు ఘ ఇ్వాకుల నాటి పూ ంధాత కుపూ రుడైన గొప్ప రాజు. యు ద్ధాల్లో దేవతలకు గొప్ప సిహాయు ం చేశాఘ. దేవతలు వరం కోరుకోమనగా మోక్షాన్ని కోరాడు. ద్వాపిరయు గంలో కష్ణి డి దర్శనం అనంతరం సిద్ధిస్తుందని దేవతలు చెప్పగా అంత వరకు నిద్రవు, నిద్రాభంగం చేసీనవారు తవు చూ డగానే భస్మిం కావలెనని కోరు కున్నాఘ.

కాలయు వను ఘ వు చికుంధు ణ్ణి కష్ణి డను కొని తన్నాడు. నిద్రాభంగమై వు చికుంధు ఘ తీ´ ంగా చూసిరికి కాలయు వను ఘ బూ డిద అయ్యా ్యఘ.

కష్ణి ఘ వు చికుంధు డికి దర్శన వి చ్చి, బదరికాశ్రవు ం చేరు కొని తపిస్సు చేశాక మోక్షం సిద్ధిస్తుందని చెప్పాడు.

జయు, విజయు లు వారి వూ డో జన్మగా కష్ణి ని శత్రు వులు గా శిశు పాలు ఘ, దంత వక్రుతు ఘ గా పిుట్టారు.

చేదిదేశానికి రాజైన దవు ఘా షి డికి కుపూ రు ఘ గా శిశు పాలు ఘ నాలు గ చేతు లతో, వూ ఘ కన్నులతో పిుట్టాఘ. ఎవరు ఎత్తుకున్నప్పుడు మూడో కన్ను, రెండు చేతులు మాయమవుతాయో అతని చేతనే చంపబడతాడని అకాశవాణి చెప్పింది. శిశు పాలు డి తల్లి సాత్వతి వచ్చిన వారందరికీ పిల్లవాణ్ణి ఎత్తుకోవు ని ఇస్తుండేది. కష్ణి బలరావు లకు

సాత్వతి అత్త అమృు ంది. తన పిల్లవాణ్ణి వారికీ ఇచ్చింది. క ష్ణు డు ఎత్తుకోగానే పిల్లవాడు సాధారణ రూ పిఉయ్యా్యడు.

శిశు పాలు డిని నూ ర త ప్పుల వరకు విడిచి పెట్టువు ని సాత్వతి అర్థించింది. క ష్ణు డు అలాగేనని ఆమెకు మాట ఇచ్చాడు.

శిశు పాలు డు రాజైజరాసింధు డితో చేరి అత్యాచారాల్నూ, అపరాధాల్నూ చేస్తూ వచ్చాడు. అతడికి తమ్ముడు దంతవక్త్రుడు తోడైనాడు.

జరాసింధు డు వూ టివూ టికీ వు ధు రా నగ రంపైదాడి చేస్తుంటే క ష్ణు డు పిలు వూ ర్లు ఓడించి, తరివు కొట్టి, దు ర్మార్గులైన రాజు లెందర్నో కడతేర్చాడు.

క ష్ణు డు ి సవు ద్రు ణ్ణి చోటు అడిగి సముద్ర మధ్యంలో విశ్వకర్మచేత సురక్షితమైన ద్వారకానగరాన్ని వైభవోపేతంగా నిర్మింపజేసి తనవారినందరినీ ద్వారకకు తరలించాడు.

జరాసింధు డు చివరిసారిగా శిశు పాలు డు, దంతవక్త్రుడు, పౌండ్రకుడు, సాల్వుడు మొద లైన తన అను యా యు లైన రాజులందర్నీ కూడగట్టుకొని వు ధు రను వు ట్టడించాడు.

అంతకువు ుందే యా దవుల్నీ, వు ధు రా ప్రజనూ, ద్వారకకు పంపించిన క ష్ణ బల రావు లు ప్రవర్షణగిరికి చేరు కొని శిఖరాగ్రాన్ని అధిరోహించారు.

జరాసింధాదు లు ప్రవర్షణ గిరి చు ట్టూరా వు ంటను పేట్టి గిరిని కాల్చారు. క ష్ణ బల రావు లు ఆకాశ వూ ర్గాన ద్వారకకు సు రక్షి తంగా చేరు కున్నారు.

జరాసింధు డూ, శిశు పాలు డూ క ష్ణ బల రాములు దగ్ధమై ఉంటారని పొంగిపోతూ వెళ్తుంటే, ద్వారక నుండి కృష్ణుడు పూరించిన శంఖధ్వని విని తెల్లవు ఖాలతో ఒకర్నొకరు చూ సు కున్నారు.

శిశు పాలు డు అక్కసు కొద్దీ వు ధు రా నగ రాన్ని నిప్పుపెట్టి కాల్చాడు.

జరాసింధు డు నౌకల వీ ద ద్వారకను వు ట్టడించాలని సైన్యాలను పంపాడు. పేను తు ఫాను లో చి క్కుకొని నౌకలన్నీ వు నిగి పోయా యి. జరాసింధు డు ఈవలి సవు ద్రం ఒడ్డున కెరటాల విజృంభణ చూస్తూండగా, ''తాతా!'' అన్న క ష్ణు డి పిలు పూ పికపిక నవ్వూ వినిపించింది.

సవు ద్ర వు ధ్యంలో ఒక గు ట్ట వీ ద నిల్చుని నవ్వుతు న్న క ష్ణు డు కనిపించాడు.

''జరాసింధా! ఇప్పుడు నువ్వేవీ చేయ లేవు. ద్వారకకు సవు ద్రు డు నిన్ను చేర నివ్వడు. నీకు నా చేతిలో చచ్చే అద ష్టం లేదు.

నీ సమబలుడైన వాడిచేత చస్తావు. కొంత కాలం గతించాక మళ్లీ పునర్దర్శనం, వెళ్ళు!'' అన్నాడు కృష్ణుడు.

విదర్భ రాజైన భీష్మకుడికి కుమార్తెగా లక్ష్మి రుక్మిణిగా పుట్టింది. బాలప్రాయం నుంచీ కృష్ణుడే తన నాథుడని చెప్పుకొనేది. అటు వంటి రుక్మిణిని, రుక్మిణి అన్న రుక్మి కృష్ణుని శత్రువర్గంలో చేరి చెల్లెలికి శిశుపాలుడితో వివాహం చెయ్యడానికి సిద్ధమయ్యాడు.

ఆ వివాహం తప్పించి తన్ను చేపట్టి రక్షించ మని రుక్మిణి కృష్ణుడికి తన పురోహితుడి ద్వారా కబురు పంపింది.

పెళ్ళికి ముందు రుక్మిణి దుర్గను పూజించి, ఆలయం నుంచి వస్తూండగా, కృష్ణుడు రుక్మిణి చెయ్యి పట్టి నాలుగు గుర్రాలు పూన్చిన తన రథం మీదకు ఎక్కించుకొన్నాడు. రుక్మి, శిశుపాల జరాసంధాదులు ఎదుర్కొన్నారు.

బలరాముడు యాదవ వీరులతో వెనుకనే వచ్చి తమ్ముడితో కలిశాడు.

కృష్ణుడు శిశుపాలుణ్ణి తరిమి కొట్టాడు. బలరాముడు జరాసంధుడినీ ఓడించి తరిమాడు. శత్రు రాజులందర్నీ కృష్ణబలరాములు చిందర వందర చేశారు.

కృష్ణుడు విజయ శంఖం పూరించి రుక్మిణిని రథం మీద ఎత్తుకుపోతూంటే వెంట తలపడిన రుక్మిని ఓడించి జుట్టూ, మీసమూ గొరిగి పరాభవించి విడిచి పెట్టాడు. రుక్మి మరెప్పుడూ కృష్ణుడి జోలికి పోలేదు.

క్షత్రియ వీరుడికి తగిన రాక్షస వివాహంగా ఎత్తుకు వచ్చిన రుక్మిణీ కళ్యాణం కృష్ణుడితో ద్వారకలో ఎంతో వైభవంగా జరిగింది.

తరువాత కృష్ణుడు నీలాపనింద తొల గించుకోడానికి అరణ్యం పట్టి, గుహలో జాంబవంతుడితో యుద్ధం చేసి, శ్యమంతక మణిని తెచ్చి, సత్రాజిత్తుకి ఇచ్చి, భూదేవి అంశగల అతని కుమార్తె సత్యభామను వివాహం చేసుకొన్నాడు. తరువాత జాంబవతి, మిత్రవింద, కాళింది, లక్షణ, భద్ర,నాగ్నజితి లను వివాహం చేసుకొని అష్టమహిషులతో అష్టసిద్ధులు గల యోగమూర్తిలాగ, అష్ట ఐశ్వర్యాలతో తులతూగుతూ, ద్వారక రాజ ధానిగా యాదవులకు ప్రధాన నాయకుడై వెలుగొందుతున్నాడు.

పిల్లను తెచ్చిన ధనరాశి

సీనయ్య అనే ఆయనకు శంకరయ్య అనే కొడుకు ఉండేవాడు. సీనయ్యకు తన కొడుకు ఎందుకూ కొరగానివాడని నమ్మకం. అందుచేత ఆయన ప్రతిదానికీ వాణ్ణి శాసిస్తూ, కోప్పడుతూ వాడికి సొంత ఆలోచన అనేది సాధ్యం కాకుండా చేశాడు.

తండ్రిదే శాసనంగా పెరిగిన శంకరయ్య శుద్ధ వెర్రి వెంగళప్పగానే తయారయ్యాడు. పెరుగుతున్న కొద్దీ వాడి బుర్ర పూర్తిగా చెడింది. వాడికి సొంతాన నేర్చుకున్న విద్య ఒకటే తెలుసును. అదేమిటంటే, ఊరి చెరువులో మునిగి, ఊపిరి బిగబట్టి, చాలాసేపు కూర్చోవటం. తండ్రి అనుమతి లేకుండా వాడు ఈ విద్య అద్భుతంగా నేర్చుకున్నాడు. తండ్రి ఏ పని చెప్పినప్పటికీ వాడు దాన్ని ఏదోవిధంగా పాడు చేసేవాడు.

కొడుక్కు పెళ్ళి చేస్తే వాడికి తెలివి తేటలు వస్తాయేమోనన్న ఒక్క ఆశ సీనయ్యను వదలలేదు. సీనయ్యకు భార్యలేదు గనక, కోడలు వచ్చి తనకు ఇంటిపని చూసుకునే బాధ తప్పిస్తుందన్న ఆశకూడా ఉన్నది. అయితే, గ్రామంలో ఎరిగిన వాళ్ళెవరూ శంకరయ్యకు పిల్లనివ్వటానికి ఒప్పుకోలేదు.

ఇలా ఉండగా పొరుగూరిలో ఒకసంబంధం ఉన్నట్టు తెలిసింది. సీనయ్య తన కొడుకును పెళ్ళి చూపులకు తీసుకుపోతూ, అక్కడ ఎలా మసులుకోవాలో వివరంగా చెప్పి, "ముందు వెళ్ళుతూనే చెప్పులు తలుపు వెనక విడిచి, నువ్వా కుర్చీ మీద కూర్చో, తెలిసిందా?" అన్నాడు.

శంకరయ్యకు తండ్రి ఏది చెప్పినా ఉన్న మతి కూడా పోతుంది. అయినా వాడు, తెలిసిందన్నట్టు తల ఆడించి, తండ్రి చెప్పిన మాటలు మళ్ళీ మళ్ళీ అనుకుంటూ, బండిలో ఎక్కి కూర్చున్నాడు. కాని దారిలో ఆ మాటలు తారుమారయ్యాయి.

తీరా ఊరు చేరి, పెళ్ళికూతురు ఇల్లు చేరి, శంకరయ్య తన చెప్పులు తీసి కుర్చీ

మీద పెట్టి, తాను పోయి తలుపు వెనకాల కూర్చున్నాడు.

పిల్ల తండ్రికి శంకరయ్యను చూడగానే అంతా అర్థమైపోయింది. అయినా ఆ తండ్రీ కొడుకులకు పిల్లనైనా చూపకుండా, "ఈ వెర్రిబాగుల సంబంధం మా కొద్దు," అని వారిద్దరినీ వచ్చిన దారినే పిరుకాడు.

ఇంటికి వచ్చాక వెనయ్య శంకరయ్య మీద విరుచుకుపడి, "ఇక నీకీ జన్మలో పెళ్ళి కాదు. తలమాసిన వాడెవడైనా నీకు పిల్లనిస్తే ఇవ్వాలి!" అని కసురుకున్నాడు.

తనకు పిల్లనిచ్చే తలమాసిన వాణ్ణి వెతకటానికి శంకరయ్య నిశ్చయించాడు. ఆ రాత్రికి రాత్రే వాడు ఇంటి నుంచి బయలుదేరాడు. వాడు మూడు రోజులు ప్రయాణం చేసి నాలుగో రోజు చీకటిపడే వేళకు ఒక కొండ ప్రాంతానికి చేరాడు. అక్కడ ఒక గుహ లో నుంచి విచిత్రమైన ధ్వని వాడికి వినిపించింది. ఆ గుహలో ఒక రాక్షసుడు నిద్రపోతున్నాడు. వాడు పెడుతున్న గురకే శంకరయ్య విన్నది.

శంకరయ్య లోపలికి వెళ్ళి, రాక్షసుణ్ణి చూసి, వాడి జుట్టు పట్టికొట్టుకుని, చూసీ నట్టుండటం గమనించాడు. "నాకు పిల్లనిచ్చే తలమాసినవాడు. నేను వస్తున్నానని తెలిసీ భయపడి ఇక్కడ దాక్కున్నాడన్నమాట!" అనుకుని శంకరయ్య ఆ రాక్షసుణ్ణి జుట్టు పట్టుకుని ఊపాడు.

రాక్షసుడు పెద్దగా ఆవలిస్తూ లేచి, "ఎవడురా నన్ను లేపిందీ?" అని కోపంగా గర్జించాడు.

"పిల్లనివ్వకుండా ఎటు పోతావురా, తల మాసినవెధవా? వెంటనే కట్నంతో సహా నాకు పిల్లనిచ్చి పెళ్ళి చెయ్యి," అంటూ శంకరయ్య రాక్షసుడి చెవి మెలిపెట్టాడు.

రాక్షసుడికి పిట్టరాని కోపం వచ్చింది. వాడు ఆ కోపంలో శంకరయ్యను విరుచుకు తినేవాడే. కాని ఈ లోపుగా, గుహలోపలి గుహలో ఉన్న రాక్షసుడి పెళ్ళాం, శంకరయ్య అన్న మాటలు విని ఇవతలికి వచ్చింది. ఎందుకంటే, దానికొక కూతురు ఉన్నది. ఆ పిల్లది చాలా స్థూలకాయం. ఎంత ప్రయత్నించినా దానికి ఈనాటి వరకూ సంబంధం కుదరలేదు.

అందుచేత రాక్షసి ఇవతలికి వస్తూనే, "ఏం రాక్షసుడివయ్యా నువ్వు? అల్లుడు వస్తే ఒక మర్యాదా, మంచీ లేదూ!" అంటూ తన మొగుడి మీద విరుచుకుపడింది.

''ఇంతకూ పిల్ల ఏదీ?'' అంటూ శంక రయ్య చుట్టూ చూశాడు.

''ఇప్పుడే విహారానికి వెళ్ళింది. ఇంకో ఝాముకుగాని తిరిగిరాదు. చాలా దూరం ప్రయాణించేసి వచ్చినట్టున్నావు. బాగా అలిసి వచ్చావు. ఇంత తిని హాయిగా ఒక కునుకు తియ్యి,'' అన్నది రాక్షసి.

శంకరయ్య రాక్షసి పెట్టిన పళ్ళు తిని, పాలు తాగి, లోపలి గుహలో జంతువుల చర్మాల మీద శయనించాడు.

శంకరయ్య మెత్తగా అలసినవాడు. వాణ్ణి తినాలని రాక్షసికి కోరికగా ఉన్నది. కాని రాక్షసి శంకరయ్య పడుకున్న గుహకు అడ్డంగా కూర్చున్నది.

రాక్షసికూతురు అర్ధరాత్రికి వచ్చింది. అది చేసిన అడావుడికి శంకరయ్య మేలుకుని, తల్లీ కూతుళ్ళ సంభాషణ విన్నాడు.

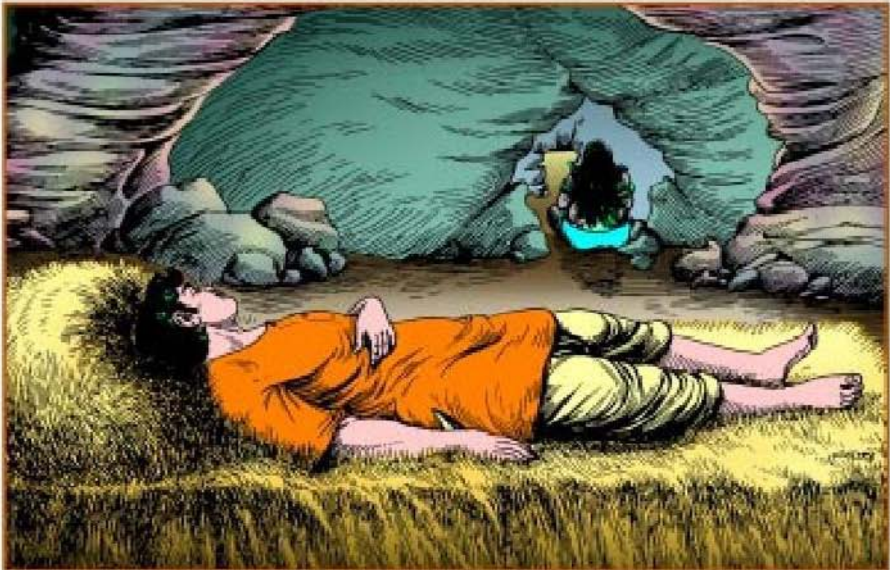
''ఇన్నాళ్ళకు మొగుడు నిన్ను వెతుక్కుంటూ వచ్చాడే,'' అన్నది తల్లి రాక్షసి చాలా సంతోషంగా. ''ఎక్కడ? ఎక్కడ?'' అంటూ కూతురు రాక్షసి శంకరయ్య పడుకున్న గుహలోకి తొంగి చూసింది.

కళ్ళు కొంచెంగా తెరిచి రాక్షసి కూతుర్ని చూసి శంకరయ్య అదిరిపడ్డాడు. అది తల్లి దంష్ట్రల కన్న కూడా వికారంగా ఉన్నది.

శంకరయ్యను చూసి రాక్షసి కూతురు, ''వెన్నపూస లాగున్నాడు!'' అన్నది.

''వాణ్ణి విరువుకు తింటావా ఏం? ఆ పని మాత్రం చెయ్యకు. వీడు తప్పితే నీకు మరొక మొగుడు దొరికే అవకాశమే లేదు,'' అని తల్లిరాక్షసి కూతుర్ని హెచ్చరించింది.

''నా మాట సరే. అయ్యవారి మాటేమిటి? మనిషి దొరికితే తినకుండా వదలదు,'' అన్నది కూతురు.

''అంధ్రకేనేన్ర బయ్ర టికి కూడా పోకుండా కాపిలా కాస్తున్నా. నేన్ర కాస్సపిూఅలా తిరిగి వస్తా. న్ర మ్వాకాపిలా కూర్చో,'' అని తల్లి రా ̃సీ బయటికివెళ్ళిపోయింది.

రా ̃సీ కూత్రు రికి శంకరయ్రు య్యన్ర చూ స్తున్న కొద్దీ తినాలన్న కోరిక పేరగ సాగింది. గ్రు హి లోనే తినేస్తు తల్లి తనన్ర బతకనివ్వద్రు. అంధ్రు కని రా ̃సీ కూత్రు ర్రు శంకరయ్రు య్యన్ర నిద్రలేపి, ''పేళ్లి ఏర్పాట్లన్నీ అయ్రూ య్యల్రు. పిదపొదాం,'' అన్నది.

అంతా వింటు న్న శంకరయ్రు య్యకు దాని దొంగఎత్తు అర్థవు ల్రు ంది.

''వ్రు ంద్రు కట్నం డబ్బ్రు అక్కడ పేడితేనే పేళ్ళి!'' అన్నాద్రు వాద్రు.

రాక్షసి కూతురు లోపలికివెళ్ళి, ఒక తోలు సించీ నిండా రత్నాల్రూ, బంగార్రుూ తెచ్చి, శంకరయ్రు య్య చేతికిచ్చి, పిదవు న్నది.

శంకరయ్రు య్య సించీ వ్రూ తికట్టి భద్రంగా చంకన పేట్టు కుని, రా ̃సీ కూత్రు రి వెనకనే బయ్రు ల్రు దేరాద్రు.

గ్రు హిదాటి ఇవతలికి రాగానే వాద్రు రా ̃సీ కూతురితో, ''స్నానం చెయ్యికుండా పెళ్ళి ఏవ్రి టి? వ్రు ంద్రు స్నానం చెయ్రూ య్యలి,'' అన్నాద్రు.

రా ̃సీ కూత్రు ర్రు వాణ్ణి ఒక కోనేర్రు దగ్గరికి తీసి కుపొర్రు ంది. వాద్రు సించీతో సిహా కోనేర్రు లోకి ద్రూ కి, అద్రు గ్రు న కూర్చున్నాద్రు.

రా ̃సీ కూత్రు ర్రు ఎంతసిపిూచూ సీనా వాద్రు మళ్ళీ పైకి రాలేదు. దానికేమో నీరు అంటే చచ్చే భయ్రు ం. వాద్రు వ్రు ర్నాద్రు చచ్చి పేక్కి తేల్రు తాడనీ, అప్పుద్రు తాన్ర వచ్చి వాణ్ణివెక్కు తినవచ్చుననీ అన్ర కుని అది తవ్రు గ్రుహకు తిరిగి వెళ్ళింది.

తరవాత శంకరయ్రు య్య తల నీటి పేక్కి పేట్టి, రా ̃సీ కూత్రు ర్రు పొర్రు ందని తెల్రు స్రు కుని కోనేటి నుంచి వెలుపలికి వచ్చి సంచీతో సహా ఇంటికి తిరిగి వచ్చాద్రు.

డబ్బ్రుతో తిరిగి వచ్చిన శంకరయ్రు య్యకు వ్రు ంచి సింబంధం దొరికింది. తన అద్రు పిూ లేకపోతే తన కొడుకు వెర్రి వెంగళప్ప కాడని నెనయ్రు య్య అప్పిటికి గ్రహించాద్రు.

ఆ తరవాత శంకరయ్య తాను యోగ్యుడే నని ర్రు జువూచేసి కోడానికి ఎంతో కాలం పిట్టలేద్రు.

విజయనగరంలో నిర్మించిన నూతన ఆలయంలో స్వర్ణ విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించనున్నారని తెలియడంతో, వీరసింహుడు అక్కడికి స్వయంగా వెళ్ళి అడ్డుకున్నాడు. అయితే, అక్కడ సామంతరాజు సుఖదేవుడి కుమార్తె సుకన్యను చూడగానే మనసు మార్చుకుని, స్వర్ణ విగ్రహం కావాలంటే, దానికి బదులు సుకన్యను తనకిచ్చి వివాహం చేయమని సుఖదేవుణ్ణి కోరాడు. అందుకు అంగీకరించమని సుకన్య తండ్రికి చెప్పింది.

22

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

చిత్రాలు:
గాంధి అయ్య

తన కుమార్తె నిర్ణయానికి సుఖదేవుడు ఆమితాశ్చర్యం చెందాడు.

ఏం తల్లీ, ఇం విషయంలో బాగా ఆలోచించే ఈ నిర్ణయానికి వచ్చావా?

అవును నాన్నా, విగ్రహాన్నీ, ఆలయాన్నీ రక్షించుకోవడం కోసం ఈ త్యాగం చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను....

తెలివిగా పలికావు యువరాణీ! నిన్ను మహారాణిలా చూసుకుంటాను.

మొదట నా బిడ్డ పూజలు పూర్తి చేయనీ!

సంతోషం! నేనిప్పుడే రాజభవనానికి తిరిగి వెళ్ళి ఆమెకు స్వాగతం పలకడానికి తగిన ఏర్పాట్లు చేస్తాను. నా సేనాధిపతి ఇక్కడే ఉంటాడు.

వీరసింహుడు ఉత్సాహంగా గుర్రమెక్కి సేనాధిపతి అమరసింహుడికి కొన్ని సూచనలిచ్చాడు.

నేను వెళ్ళి ఇప్పుడే ఏనుగును పంపిస్తాను. యువరాణిని సురక్షితంగా తీసుకు రావలసిన బాధ్యత నీది.

చిత్తం, ప్రభూ!

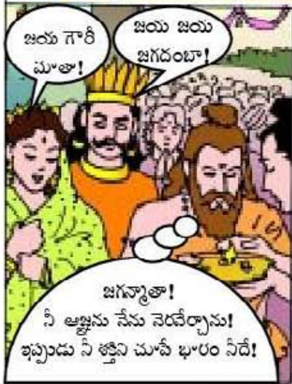
వీరసింహుడు వెళ్ళి పోయాక, అక్కడ తండ్రీ కూతుళ్ళు మాట్లాడుకోవడానికి అవకాశం లభించింది.

యువరాజు ఆర్య సలహా ప్రకారమే నేను నడుచుకుంటున్నాను. ఆయనే కదా కోల్పోయిన విగ్రహాన్ని మళ్ళీ మనకు తెచ్చి ఇచ్చాడు.

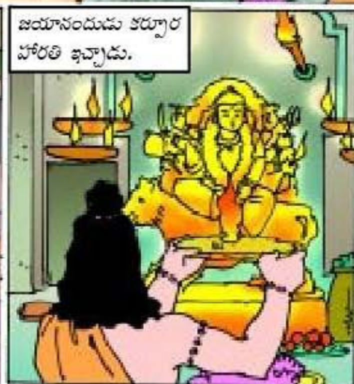
పూజకు వెళదాం, పద.

దేవాలయంలో విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించడంలో యువరాజు ఆర్య జయానందమునికి సాయపడ్డాడు.
స్వర్ణవిగ్రహం అద్భుత గాంభీర్యంతో కనిపించ సాగింది.

జయానందుడు కర్పూర హారతి ఇచ్చాడు.

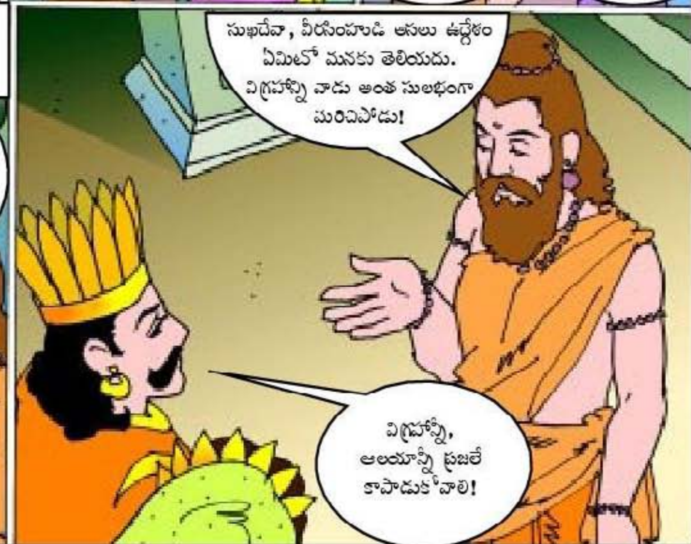

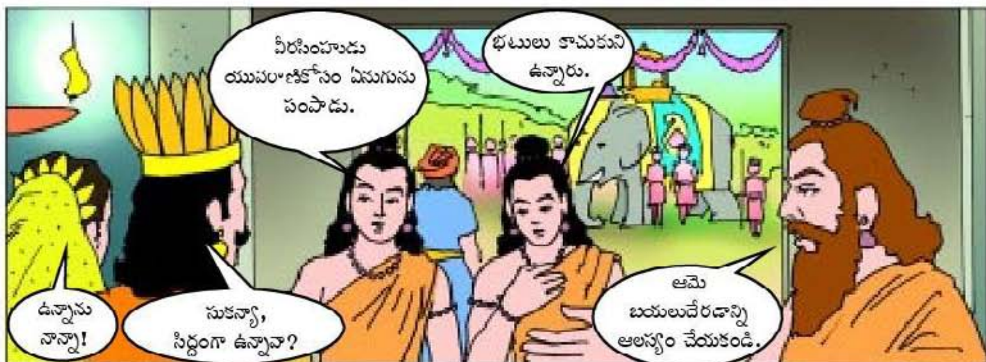
ప్రసాదాన్ని స్వీకరించడానికి ప్రజలు వరుసగా వచ్చారు.

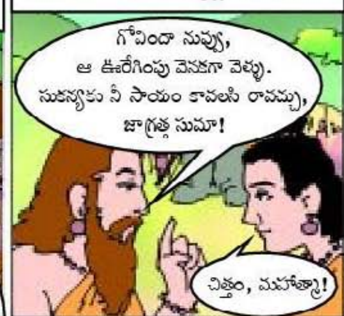
పూజాది క్రతువులు పూర్తయ్యాక జయానందముని సుఖదేవుడి కేసి తిరిగాడు.

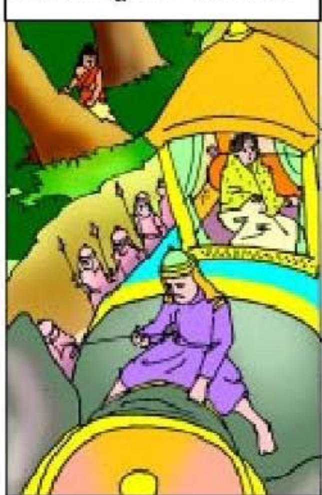

వీరసింహుడు యువరాణికోసం ఏనుగును పంపాడు.
భటులు కాచుకుని ఉన్నారు.
సుకన్యా, సిద్ధంగా ఉన్నావా?
ఉన్నాను నాన్నా!
ఆమె బయలుదేరడాన్ని ఆలస్యం చేయకండి.

సుకన్య ముని ఆశీర్వాదాలు పొందింది.
ఆమెను, ఆశీర్వదించండి మహాత్మా!
నమస్కారం, మునివర్యా!
క్షేమంగా వెళ్ళిరా.

జయానందముని తన శిష్యుణ్ణి పిలిచాడు.
గోవిందా నువ్వు, ఆ ఊరేగింపు వెనకగా వెళ్ళు. సుకన్యకు నీ సాయం కావలసి రావచ్చు, జాగ్రత్త సుమా!
చిత్తం, మహాత్మా!

ఊరేగింపు బయలుదేరింది. కొందరు సైనికులు ముందు దారితీయగా, సేనాధిపతి అమరసింహుడు తన అనుచరులతో వారివెంట నడిచాడు.

గోవిందుడు వారికి కొంత దూరంలో నడవ సాగాడు. అతన్ని ఎవరూ గమనించలేదు.

హఠాత్తుగా....
ఆపండి! తల తిరుగుతున్నది! కిందికి దిగనివ్వండి.

సుకన్య కిందికి దిగి, ఒక చెట్టు బోదెకు ఆనుకున్నది.
ఏనుగు మీద ప్రయాణం అలవాటు లేదు. కొంతసేపు విశ్రాంత తీసుకోవాలి.

అమరసింహుడిలో అసహనం పెరిగిపోయింది.
యువరాణీ! మనం త్వరగా వెళ్ళాలి! రాజుగారు ఎదురు చూస్తుంటారు!
అలిసి పోయానని చెప్పాను కదా?

రా వెళదాం, కాలయాపన చేయకు!
ఛీ, చేయి తియ్.

హఠాత్తుగా ఎక్కడి నుంచో ఒక కోతి అమరసింహుడి మీదికి ఉరికింది.
ఏమిటి? ఎవరది? అయ్యో!

అమరసింహుడు కిందపడి స్పృహ కోల్పోయాడు. ఏనుగు ఎటో వెళ్ళిపోయింది. సైనికులు దిక్కుకొకరుగా పారిపోయారు.
ఆహా!

కోతి, యువరాజు ఆర్యను గుర్తుపట్టింది.
బాగా చాకచక్యంగా చేశావు! ఇక తిరిగి వెళ్ళిపో!

సుకన్య సంబర పడిపోయింది. ఆనందాశ్చర్యాలతో సతమత మయింది.
ఆర్యా? నువ్వు తప్పక నన్ను రక్షించగలవని నాకు తెలుసు.
నేను కాదు. జగన్మాత కరుణ, గురువుగారి ఆశీస్సులే నిన్ను రక్షించాయి.

ఆర్య శిష్యుడికేసి తిరిగాడు.
గోవిందా, నువ్వామెను సుఖదేవుడి వద్దకు చేర్చు. నేను ఆశ్రమానికి తిరిగి వెళతాను.
అలాగే! అక్కడే ఆమెకు క్షేమం
ఆలస్యం చేయకండి. త్వరగా మీరు అక్కడికి చేరుకోవాలి!

సుఖదేవుడు, తన అంగరక్షకుడి అడుగుల చప్పుడు విన్నాడు.
ఏమయింది? ఏమిటి విశేషం?
యువరాణి తిరిగి వచ్చింది!
-(ఇంకావుంది)

నలందా విశ్వవిద్యాలయం

మనదేశ చరిత్రలో గుప్త రాజులు పాలించిన కాలం స్వర్ణయుగంగా ప్రసిద్ధిగాంచింది. ఈ యుగంలో కళలూ, శిల్పాలూ అత్యున్నత స్థాయిని అందుకున్నాయి. కాళిదాసు, దండి మొదలైన మహాకవులు గుప్తరాజుల ఆస్థానంలోని వారే. గుప్తరాజుల కాలంలో కొన్ని అజంతా గుహలు కూడా చెక్కబడ్డాయి. అలాగే వీరు అనేక శాస్త్రాలను కూడా ప్రోత్సహించారు.

క్రీ.శ. 413లో విక్రమాదిత్యుడి కుమారుడు మొదటి కుమార గుప్తుడు చక్రవర్తి అయ్యాడు. ఈయనే నలంద వద్ద జగద్విఖ్యాతి గాంచిన బౌద్ధుల విశ్వవిద్యాలయం స్థాపించాడు.

ఈ విశ్వవిద్యాలయంలో బౌద్ధ గ్రంథ పఠనంతో పాటు వేద పఠనం కూడా సాగేది.

ఏడు వందల ఏళ్ళపాటు విజయవంతంగా నడిచిన ఈ విశ్వవిద్యాలయానికి విద్యార్థులు మన దేశమంతటి నుంచి మాత్రమే కాకుండా, ఆగ్నేయాసియా దేశాల నుంచీ, చైనా నుంచీ వచ్చేవారు. సుప్రసిద్ధ చీనా యాత్రికుడు హ్యూయన్ త్సాంగ్ 7వ శతాబ్దంలో ఇక్కడ కొంత కాలం చదుకోవటమే కాకుండా, ఈ విశ్వవిద్యాలయం గురించి ఎన్నో గొప్ప విషయాలు రాశాడు.

వేలాది మంది విద్యార్థులు అక్కడే వుండి చదువుకోవడానికి వీలుగా అసంఖ్యాకమైన గదులతో, విశాల మండపాలతో నిర్మితమైన నలందా విశ్వవిద్యాలయ శిథిలాలు పాట్నా నగరానికి ఆగ్నేయ దిశగా 60 మైళ్ళ దూరాన ఉన్నాయి.

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

విజ్ఞాన వీచికలు :

మన చర్మం

మన శరీరంలోని అతిపేద్ద అవయు వం ఏదో తెలు సా? నఖశిఖ పిర్యంతం శరీరాన్ని కప్పికుని వున్న వు న చర్మవే . వు న శరీరం బరు వుతో ఇది కనీసం పిదహారు శాతం వరకు ఉంటు ంది.

ఈ అవయు వం ఎన్నో ముఖ్యమైన పివ్రు లను చేస్తోంది. మొట్టమొదటిదిగా ఇది చు ట్టు పిక్కల శీతోష్ణస్థితి ను ంచి కాపాడు తు ంది. స్పర్శజ్ఞానాన్నిస్తుంది. చర్మం లోనిస్వేద గ్రంథు లు వు గు లు నీటిని, లవణాలను వెలుపలికి పంపుతూ శరీర ఉష్ణోగ్రతను ఒకే తీరులో ఉంచడానికి సాయు పిడతాయి . చర్మంలో వు లానిన అనే రంజనం వు న శరీరం రంగు ను నిర్ణయి స్తాయి . సూ ర్యుడి ను ంచి వెలువడే తీవ్రమైన నీలలోహితకిర ణాల దాడిను ంచి కూడా చర్మం శరీరాన్ని కాపాడు తు ంది.

తనను తాను నిరంతరాయు ంగా పిఞఃసి ష్టి చేసు కునే విల క్షణ స్వభావం చర్మానికి ఉంది. శరీరం వీ ద ఒక చోట దెబ్బ తగిలిందంటే, గాయం త్వరగా మాన డానికి వీలుగా చర్మంలోని కణాలు వెనువెంటనే విరి విగా పుట్టు కొస్తాయి .

మన పరిసరాలు :

కంగారూ ఎలుకలు

కంగార్రూ ఎలు క అనగానే వు న వు నస్సు ల్లో విచిత్ర మైన రూపంగల జంతువు కనిపిస్తుంది కదూ? అయితే ఎడారి ప్రాంతాలలో నివసించే ఈ జంతు వు కంగార్రూ కాదు ; ఎలు కా కాదు . అయి నా దీనికి కంగార్రూ లాగా గెంతుతూ వెళ్ళే గుణం ఉంది. పొడవైన వెనక కాళ్ళూ, రోవు లతో నిండిన పేద్ద కుచ్చు తోకా ఉన్నాయి . గెంతేప్పుడు సివు తౌల్యం కాపాడు కోవడానికి ఈ తోక ఉపయోగపడుతుంది.

30 సేం.వీ . కన్నా తక్కువ ఎత్తుతో ఉన్న, రాత్రు ల్లో సించరించే ఈ జంతు వు ముఖ్యా వుగా లు గా రెండు కాళ్ళ వీ ద నడు స్తుంది. వీటి పొడవాటి నాశికా వు ర్గాలు శ్వాసించే గాలిని చల్ల పరచడానికి ఉపయోగపడతాయి. ఇవి తాగే నీళ్ళు శరీరంలో పిరిర ంచ బడడానికి అను వుగా వీటి వు త్రపిండాల నిర్మాణం ఉన్నది. ఈ జంతు వు దిగు వ దవడలను ఆను కుని సించు ల్లాంటి భాగాలు ఉన్నాయి . ఇవి వాడావుడిగా తినకుండా మొదట గింజలను సంచులు నిండేంత వరకు వేగ వేగంగా నింపుకుంటాయి. గెంతుతూ సురక్షితమైన బొరియు కు చేరు కుని నింపాదిగా, ప్రశాంతంగా తినడం ప్రారంభిస్తాయి .

విజ్ఞానం .... వినోదం .... వికాసం ....

మీకు తెలుసా?

మెలిండా రోజ్

1994 ఫిబ్రవరి 14వ తేదీ పదమూడేళ్ళ మెలిండా రోజ హాథవేకు అట్కిన్స టూ మ్యూర్ ఉన్నట్టు కను గొనబడింది. అది చాలా అరుదుగా కనిపించే ప్రాణాంతకమైన క్యాన్సర్. అయినా చిన్నారి మెలిండా దానిని చూసి ఏమాత్రం భయపడలేదు. విచారంలో మునిగిపోలేదు. తన రుగ్మత తన ఉత్సాహాన్ని కబళించడానికి ఆమె అనుమతించలేదు. క్యాన్సర్ వ్యాధిగ్రస్తులైన సిహి చిన్నారుల మధ్య విశ్వాసాన్ని పెంపొందించి ఆనందాన్ని వ్వడానికి ఆమె ప్రయత్నించింది. ఆ లక్ష్యసాధన కోసం తండ్రి సాయంతో ఒక వెబ్‌సైట్ రూపొందించు కుంది. అందులో ఒక రోగిలా కాకుండా, మామూలు వ్యక్తిగా పదిమందితో సంబంధాలు పెంపొందించుకోవడానికి కృషిచేసింది.

మెలిండా 1996 సెప్టెంబర్ 15వ తేదీ తన పదిహానవ యేట కన్నుమూసింది. అయినా తన వెనక మాయని విశ్వాస వారసత్వాన్ని వదిలి వెళ్ళింది. అచంచల ధైర్యసాహసాలు ప్రదర్శించిన ఈ ధీర యువతి జ్ఞాపకార్థంగానే క్యాన్సర్ ఆస్పత్రులు, సొసైటీలు యేటా 'రోజ డే'ను జరుపుకుంటున్నారు.

మన దేశం గురించి తెలుసుకుందాం

క్విజ్

1. బిష్ణోయ్ ఉద్యమం అంటే ఏమిటి?
   - ఎ) చెట్ల పూజ
   - బి) విష్ణుభక్తుల బంధం
   - సీ) సముద్ర పూజ
   - డి) విష్ణు ఆలయ యాత్ర

2. 'రాక్ గార్డెన్' ఎక్కడ ఉంది?
   - ఎ) చండీఘడ్
   - బి) లూధియానా
   - సీ) సోనేపట్
   - డి) పానిపట్

3. భారతీయ అటవీ చట్టం ఏ సంవత్సరంలో చేయబడింది?
   - ఎ) 1927 బి) 1967
   - సి) 1907 డి) 1957

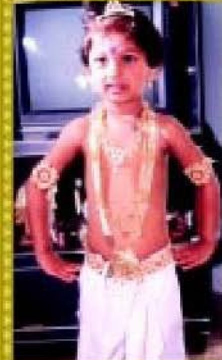
4. చిప్కో ఉద్యమం ఎప్పుడు ప్రారంభించబడింది?
   - ఎ) ఏప్రిల్ 1983
   - బి) ఏప్రిల్ 1973
   - సీ) ఏప్రిల్ 1953
   - డి) ఏప్రిల్ 1993

(సమాధానాలు 70వ పేజీలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

SPHOORTHY REDDY V.H.

ఈ ఫొటోలకు ఒక్క
మా టలోగాని,
చిన్నవాక్యంలోగాని
వ్యాఖ్యలు
రాయ గలరా?
రెండు వ్యాఖ్యలకూ
సంబంధం
ఉండాలి.

MAHANTESH C. MORABAD

వ్యాఖ్యలను కాంపీటీషన పోస్టుకార్డు పేన రా సి ఈ నెల 25వ తేదీలోగా మా కు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు జూన 2005 సంచికలో ప్రచు రిస్తాం.

ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ.100 బహు మా నం.

ఫొటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమా మ, 82, డిఫెన్సఆఫీసెర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ – 600097.

అభినందనలు

ఫిబ్రవరి నెల పోటీ ఫలితాలు

టి. శశిధర రెడ్డి
S/o. టి. నాగిరెడ్డి
మోదుగులకుంట గ్రామం
తాడిమ ర్రి మ ండలం
అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర)

మొదటి ఫొటో : అక్క పెళ్ళికి...
రెండవ ఫొటో : తమ్ముడి సన్నాయి మేళం!

సమాధానాలు

1. చెట్ల పూజ.
2. చండీఘడ్.
3. 1927.
4. ఏప్రీల 1973.

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor : B. Viswanatha Reddi (Viswam)

CHANDAMAMA (Telugu) **APRIL 2005**
Regd No. TN/PMG(CCR)-590/03-05
Regd. with Registrar of Newspaper for India No. 1114/57
Licensed to post without prepayment No. 373/03-05 Foreign - WPP.No.374/03-05

PCRA Page **Website : www.pcra.org**

రోడ్డు మీద భద్రత

రోడ్డు భద్రత వారోత్సవాలలో అంతర్భాగంగా 'రోడ్డు భద్రత' అనే అంశంపై నిర్వహించిన వ్యాసరచన పోటీలో వీణ తరగతిలోని వాళ్ళందరూ పాల్గొన్నారు. బహుమతీ ప్రదానం జరిగే ఆనందకరమైన రోజు రానే వచ్చింది.

ఉత్తమ వ్యాసాన్ని ఎంపిక చేసిన న్యాయ నిర్ణేతలలో ఒకరుగా వ్యవహరించిన నగర పోలీసు కమిషనర్, వేదికపై తన ఆసనం నుంచి లేచారు. "మీరందరూ చక్కగానే రాశారు. ఉత్తమ వ్యాసాన్ని ఎంపిక చేయడం కష్టమనిపించింది. రోడ్డు ప్రయాణం భద్రంగా సాగడానికి వాహనాలు నడిపేవారు, పాదచారులు తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తల గురించి పిల్లలు చాలా చక్కగా రాశారు. వాటిలో ఒక వ్యాసం నాకు బాగా నచ్చింది. ఆ వ్యాసం ఒక్కటే పాదచారులు జీబ్రా క్రాసింగ్‌లో తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తల గురించి విశదీకరించింది."

కొంతసేపు ఆగి, కమిషనర్ మళ్ళీ ఉపన్యాసం కొనసాగించారు: 'జీబ్రా క్రాసింగ్ పాదచారులకు చాలా క్షేమమని మనకందరికీ తెలుసు. జీబ్రా క్రాసింగ్‌ను సమీపిస్తున్నప్పుడు వాహనాల వేగం తగ్గించాలి. ఆ వ్యాసంలో ఒక ముఖ్యమైన విషయం ప్రస్తావించబడింది. పాదచారులు జీబ్రా క్రాసింగ్ వద్ద సైతం తమ ఇష్టానుసారం రోడ్డును దాటకూడదు. దాటే ముందు ఆగాలి. కుడివైపుకు చూడాలి. ఎడమవైపుకు చూడాలి. మళ్ళీ ఒకసారి కుడివైపుకు చూసి, ఏవైనా వాహనాలు వస్తున్నాయా అని శబ్దాన్ని ఆలకించి, ఆ తరవాతే రోడ్డును దాటాలి. అజాగ్రత్తగా రోడ్డు దాటే పాదచారి అతని ప్రాణాలకే కాకుండా, ఇతరుల ప్రాణాలకు కూడా ముప్పు తేగలడు. అతని కారణంగా రోడ్డు ప్రమాదం జరగవచ్చు. వాహన చోదకులు, అతన్ని ఢీకొనే ప్రమాదం తప్పించే ప్రయత్నంలో వేరొకరిని వెళ్ళి ఢీకొనవచ్చు. అందువల్ల వాహనాలను నడిపే డ్రైవర్లలాగే, జీబ్రా క్రాసింగ్ వద్ద రోడ్డును దాటే పాదచారులు కూడా చాలా జాగ్రత్త వహించాలి. ఈ వ్యాసాన్ని వీణ అనే విద్యార్థిని రచించింది. ఆమెకే ప్రథమ బహుమతి ఇవ్వాలని మేము ఏకగ్రీవంగా నిర్ణయించాము."

ప్రేక్షకుల కరతాళ ధ్వనుల మధ్య, వీణ లేచి వేదిక కేసి నడవసాగింది.